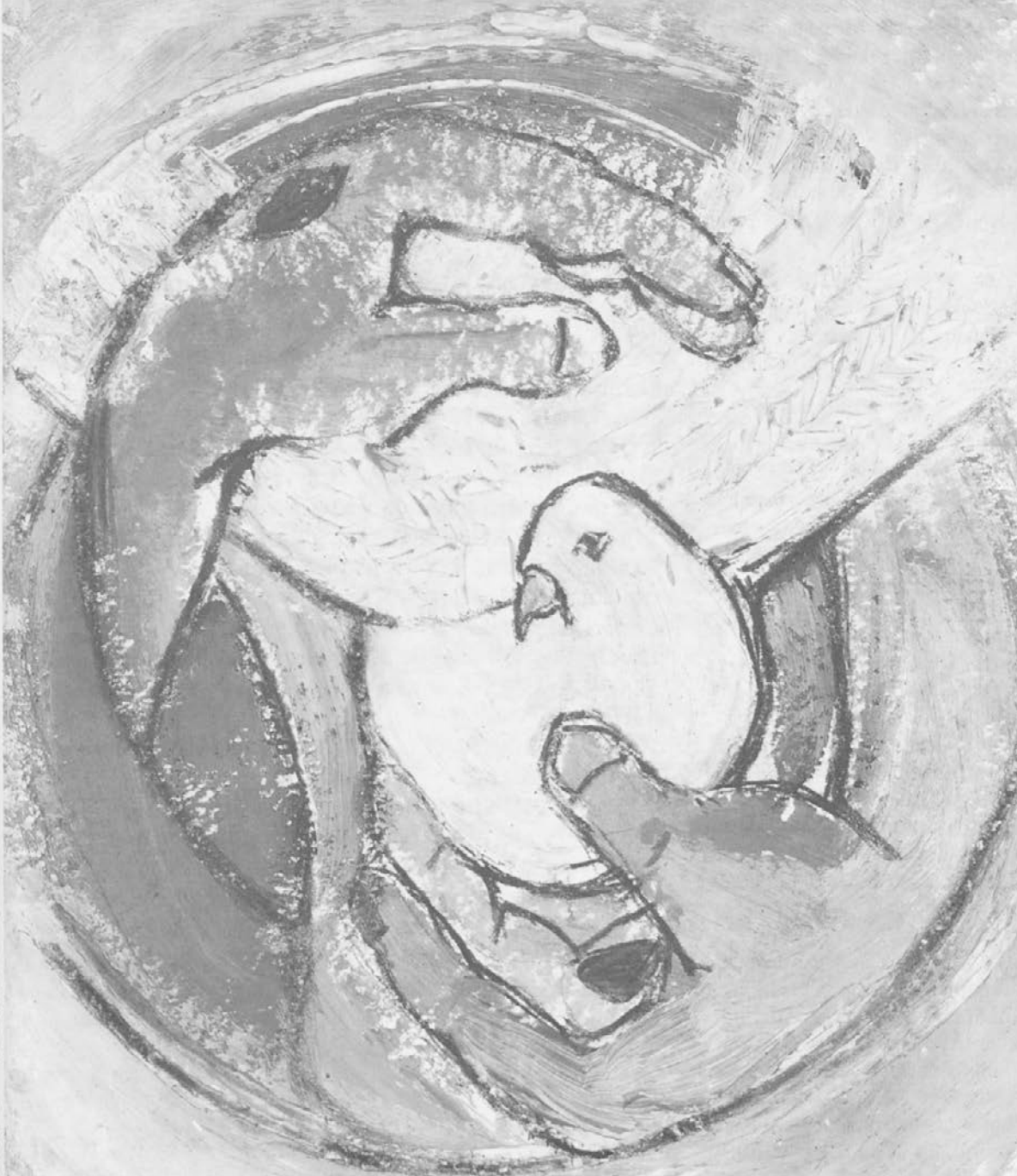

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2000 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

PO DVEH MESECIH vam spet pošiljamo našo in vašo revijo. Julij in avgust sta navadno povezana v skupno številko. Katarina Mahnič, ki prizadevno in lepo ureja Misli, je na tri četrt pripravila to številko, potem pa odšla na dopust v Slovenijo. Malo me to spominja na dogodke pred tremi leti, ko je p. Bazilij pripravil julijsko številko Misli, potem pa nenadoma umrl. Vsaka podobnost je seveda, upam, izključena!

Revijo, ki je pred vami, in septembrsko številko bo uredila Draga Gelt, ki je računalniškega urejevanja učila že Katarino. Vse naj bi bilo približno tako kot ste navajeni, samo nabirke bodo morale počakati. Tisto, kar ste nam poslali do sredine junija, je objavljeno, tudi pri naslovu imate vpisano novo letnico, če ste naročnino poravnali do sredine junija. Ostalo bo urejeno šele v oktobrski reviji. Hvala za potrpljenje in razumevanje!

Izstopata zlasti dva dogodka: posmrtno priznanje p. Baziliju in mladinski koncert v Adelajdi. Koncert je bil letos že julija, zaradi olimpijskih iger v drugi polovici septembra. Želim si, da boste o obojem kot tudi o vsem drugem radi prebrali in se tudi kaj oglasili! Nasvidenje!

Fr. Metod

Videokasete iz Baragove knjižnice

NOVO! SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

NOVO! POSNETEK SLOVENSKEGA MLADINSKEGA KONCERTA 1999 V MELBOURNU, cena 25 dolarjev. Če naročite obe kaseti jih dobite za 30 dolarjev.

MLADINSKI KONCERT 1997 v Merrylandsu, NSW, \$10. IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert ob 10-letnici, \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

BOŽIČNE PESMI, cena je 25 dolarjev.

LOVSTVO NA SLOVENSKEM - za vse navdušene lovce, cena je 25 dolarjev.

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. V jubilejnem letu 2000 naj nas spremljata mir, ki ga simbolizira bela golobica, in ljubezen do Boga, do sočloveka in vsega stvarstva, ki jo predstavljata roki Kristusa in sv. Frančiška. Njuni prekržani roki sta na malo drugačen način upodobljeni kot grb frančiškanskega reda.

misli

BOŽJE
IN
ČLOVEŠKE

POSMRTNO DRŽAVNO PRIZNANJE P. BAZILIJU

P. METOD OGOREVC

Leto 49, št. 7/8
Julij/Avgust 2000

Posmrtno državno priznanje p.

Baziliju

- p. Metod - stran 161

Osute rože

- p. Bazilij - stran 162

Sv. Rafael Sydney

- p. Filip - stran 164

Sv. družina Adelaide

- p. Janez - stran 167

Jubilejno leto 2000

- p. Janez - stran 168

Izpod Triglava - stran 170

Sv. Ciril in Metod Melbourne

- p. Metod - stran 171

Frančiškovo svetni red (FSR) 5.

- p. Filip Rupnik - stran 175

Fotoreportaža z mlad. koncerta

- stran 176

Tonček iz Potoka

- p. Bazilij Valentin - stran 178

Sveti Frančišek Asiški

- Marija Kmetova - stran 180

Križem avstralske Slovenije

- stran 182

Znamke - stran 188

Naše nabirke - stran 187

Pisma o slovenščini XXII.

- Mirko Mahnič - stran 189

Razvedrilo

Križanka in smešnice - stran 190

Predsednik republike Slovenije, Milan Kučan, je 2. junija 2000 posmrtno odlikoval patra Bazilija Valentina "za dolgoletno delo med avstralskimi Slovenci" s častnim znakom svobode republike Slovenije. V njegovem imenu je priznanje na dan slovenske državnosti v Kewju izročila odpravnica poslov z veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji, Helena Drnovšek Zorko. Sprejel sem ga zgoraj podpisani. Kakšen je smisel tega priznanja, ko je pater že tretje leto v grobu? Zakaj sta se Slovenija in njen predsednik šele sedaj "spomnila" na njegove zasluge? Takšni in podobni pomisleki so se slišali. Sam delim veselje z mnogimi, da je pokojni pater to državno priznanje dobil. "Bolje pozno kot nikoli," je dejal sobrat frančiškan, ko sem mu sporočil novico.

Iz srečanj z rojaki in drugimi vedno znova ugotavljam, da je bil pokojni pater široko poznan in izredno spoštovan ne samo v slovenski, temveč tudi v avstralski skupnosti. Za svoje dolgoletno nesebično in vsestransko delo za Slovence in druge imigrante je pater Bazilij že v času svojega življenja od tujcev prejel več priznanj.

Državno priznanje Častni znak svobode republike Slovenije s podpisom predsednika države pomeni, da so, pa čeprav šele posmrtno, v Sloveniji priznane zasluge pokojnega patra, ki je daleč od doma dolga leta delal za Slovence in za Slovenijo. Odpravnica poslov je ob vročitvi priznanja povedala, da je to "prvo posamično posmrtno odlikovanje, ki ga je podelila slovenska država. Gre tudi za prvo priznanje slovenskemu duhovniku v tujini in za eno redkih priznanj, ki so jih prejeli Slovenci, živeči izven meja svoje domovine."

Posredno je priznanje pokojnemu patru tudi državno priznanje slovenskim frančiškanom, ki že blizu petdeset let po

Osute rože

*Stale so v kristalni čaši
na oltarju - pred Najvišjim
svete rože ...*

*S svojim vonjem so pri maši
Sina božjega častile,
meni pa v lepoti svoji
v dušo misli sladke vlile:
-Kakor vrtnice rdeče,
naj srce bo plameneče
v prsih mojih zate - Jezus! ...*

*Drugo jutro so cvetice,
moje ljubljene sestrice,
prazne sklanjale vratove
na oltarju ...*

*V tihi sreči sem jih gledal,
ko osute so cvetove
v dnevu novem darovale.
- Bogu ste življenje dale ... -
sem jim radosten povedal.*

p. Bazilij

Gregorčičevem: "ne kar veleva mu stan, kar more to mož je storiti dolžan" živijo z in za slovensko skupnost pod Južnim križem. To je poudarila tudi odpravnica poslov: "Odlikovanje pokojnemu patru Baziliju je hkrati tudi priznanje in zahvala vsem slovenskim frančiškanom, ki so in še delujejo v Avstraliji med slovenskimi rojaki ter so v vseh teh desetletjih opravili neizmerljivo veliko in pomembno delo za slovensko skupnost."

Nenazadnje pa je priznanje tudi pokazalo enotno mnenje večine slovenske skupnosti. Predlog za priznanje, ki ga je na Ministrstvo za zunanje zadeve naslovil SNS Vic, so po besedah odpravnice poslov podprle z različnih koncev Avstralije tako organizacije kot posamezniki. Znamo se povezati in podpreti skupno dobro stvar. Naj državno priznanje pokojnemu patru k povezanosti v dobri stvari pripomore tudi v prihodnosti.

Zahvaljujem se Slovenskemu narodnemu svetu Viktorije in Avstralsko slovenski konferenci za poslani predlog, vsem ki ste ga z mnenji in dejstvi podprli in predsedniku republike Slovenije za izdano državno odlikovanje pokojnemu patru. Želim si, da bi to odlikovanje pripomoglo k nadaljnemu zblizevanju med matično domovino in izseljenci.

PREDSEDNIK
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLIKUJE

patra Bazilija Albina Valentina
posmrtno

S ČASTNIM ZNAKOM SVOBODE
REPUBLIKE SLOVENIJE

za dolgoletno delo med avstralskimi Slovenci

UKAZ ŠT. *996-01-22/2000*
V LJUBLJANI. *2.6.2000*

PREDSEDNIK
nikola kučan

sv. rafael

SYDNEY

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

Vsi štirje bratje, pastoralni delavci med izseljenci v Avstraliji, smo na redni seji 3. aprila 2000 v Adelaidi pri p. Janezu Tretjaku sklenili, da bo naš predstavnik na duhovnem kapitlu v dneh od 15. do 17. ter 23. junija 2000 p. Valerijan Jenko iz Sydneyja, ker bo ob tej priliki na svojem zasluženem dopustu v domovini. V Ljubljano se je odpeljal v ponedeljek, 12. junija, in se bo vrnil v 16. avgusta. Vse pastoralno delo v Merrylandsu in v krajih, ki so nam zaupani, vodi p. Filip Rupnik.

POGREBI

Kot se je zgodilo lani v času počitnic p. Metoda Ogorevca v Kewju, tako je tudi doma pri Sv. Rafaelu začel s pogrebi rojakov.

V zadnji številki Misli smo brali, da je ANTONA (TONIJA) URBANCA, roj. pred skoraj 94 leti, povozil avto do smrti. Pokojni je bil doma iz Ljubljane. Pred petdesetimi leti je bil v Sydneyju, zdaj pa je živel v Brisbanu, nazadnje v Girawen Hostelu. Rad je obiskoval sorodnike v Tacnu pod Šmarno goro. Nečakinja Irena je prišla na pogreb iz domovine in je ob pomoči zakoncev Anice in Mirka Cudermana urejala vse potrebno za pokojnega, ki ji je prej to delo zaupal. Pogrebna sv. maša je bila v cerkvi Kippa Ring v Brisbanu in tam blizu je tudi pokopan.

PEKOLJ SLAVKO, rojen 19. 1. 1936 v vasi Grič pri Trebnjem, je prišel v Avstralijo leta 1957. Delal je najprej v Shepparthonu in pristal v Brisbanu. Leta 1958 se je poročil z Nado, roj. Cek. Rak na nogi se je razpasel po telesu, zadnje mesece se je pridružila še sladkorna bolezen in je 4. junija umrl v Wasley Hospitalu. Pokojni zapušča ženo Nado ter sina Adama in hčerko Suzano z družinami; tudi brata Franca in Jožeta, sestre Milko, Marico, Cirilo, Ančko in Vido. Pogrebna sv. maša je bila 7. junija v cerkvi sv. Gerarada Majela v West Chermside (Brisbane).

KARL HORVAT je bil rojen 21. 6. 1939 v Boreči vasi v Prekmurju. V Avstralijo je prišel leta 1959. Poročil se je leta 1991 v Ravnah na Koroškem z Nado, roj. Vanc. Pokojnik zapušča ženo Nado in hčerko Petro z družino, brata Jožeta z družino, v Sloveniji pa brata Štefana ter sestri Veroniko in Terezijo z družinami. Pogrebno sv. mašo smo imeli v Forestu v Canberri v St Christopher's Chatedral v sredo, 14. junija. Ko bo vse urejeno za pogreb v domovini, bo žena Nada z nečakinjo Marjanco pospremila pokojnika v njegov rojstni kraj, kjer bo pokopan pri starodavni podružni cerkvi sv. Ane (zidana je bila leta 1315) v Boreči vasi, v župniji Gornji Petrovci.

V ponedeljek, 29. maja, je na svojem domu v Caloundra, na Sunshine Coastu, Queensland, nenadoma umrl MIRKO SLAVKO FLAKUS. Rojen je bil 6.4.1952. v Mežici na Koroškem. S starši je leta 1956 prispel v Avstralijo. Šolal se je v Melbournu, kjer se je kasneje v avstralski armiji izučil za fitterja in turnerja. Zadnja tri leta je živel na Sunshine Coast, kjer je bil zaposlen kot taksist. Bil je zelo priljubljen pri svojih delavnih tovariših. Zapušča žalostno mater Viki, ki živi na Sunshine Coastu, dva sinova, hčerko, brata Jožefa, strica Ivana Verčona in teto Elizabeto v Beenleighu, Queensland. Maša zadušnica je bila v cerkvi Our Lady of the Rosary v Caloundri, nato je bil upepeljen.

MARIJAN LAUKO

OSKAR ZORZUT je bil rojen 10. aprila 1924 v Vipolžah. Za božič 1950 je prišel v Avstralijo, kjer se je leta 1966 poročil s Francko Nagode iz Logatca. Imela sta sina Edvarda (Edija). Družina je živela na 78 Dublin St v Smithfieldu. Oskar je umrl po daljši bolezni (saj so mu morali odrezati obe nogi) 12. januarja v domu onemoglih - Nursing Home Fairfield. Pogrebno bogoslužje je bilo v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopali pa smo ga 15. junija na slovenskem delu

pokopališča v Rookwoodu. Pokojni zapušča ženo Francko, 31-letnega sina Edija in sorodnike v Sloveniji v Goriških Brdih.

IVAN JAKOB BOŽIČ se je rodil 25. julija 1912 v vasi Sabonje pri Ilirski Bistrici. 2. 2. 1944 se je poročil s Pavlino. Po šestletnem bivanju v Trstu je prišel leta 1958 v Avstralijo. Z ženo Pavlo sta imela dva sinova: Adriana in Ivana (Johna); prvi ima tri, drugi pa štiri otroke, tudi malega vnučka je že videl. Pogrebno sv. mašo smo imeli v župnijski cerkvi sv. Mateja v Page, pokopali pa smo ga na velikem novem pokopališču Mitchell na Gungahlin Cemetery.

Romarsko Marijino svetišče na Mount Schoenstatt, Mulgoa

Nekateri so pogrešali v MISLIH zapis o pokojnem Stanislavu Furlanu; spet drugi sodijo, da bi bilo prav, da bi vpisali pokojne, ki so z našimi povezani, a so druge narodnosti, zato sporočam - javljam naslednje:

STANISLAV FURLAN, roj. 12. januarja 1913 v Mančah - župnija Goče pri Vipavi. V Avstralijo je prišel leta 1950 in se za božič 1962 poročil z Marijo Leonardelli iz Pule. Z njo je imel sina Roberta in hčerko Louise. Umril je v Williamstownu 4. junija 1999, komaj mesec dni za Alojzom Furlanom, ki je prišel prav iz iste župnije v Vipavski dolini. Pokojni zapušča zgoraj imenovana sina in hčerko s snaho in zetom ter vnuki tu v Avstraliji, v Sloveniji pa brata Joža in Zdravka ter Majdo. Pogreb

je opravil duhovnik iz St. Albansa, kjer je družina sodelovala. Zadnji dom pokojnega je pokopališče v Keilorju.

V sredo, 21. junija je bila pogrebna sv. maša v St. Mary's Church Concord za pok. Mary Hurley, mamo duhovnika Patrika; njegova sestra Frances, ena izmed hčera pokojne, je poročena s Slovencem Janezom Jerebom, ki živi v Richmondu. Mama Mary zapušča dve hčeri in tri sinove, tudi snahe in zete z vnučki.

Isti dan je v bolnici umrl JOHN - IVAN COVICH. Komaj 57 leten je umrl za rakom. Pogreb je bil v petek. Njegov sin John ml. je poročen z Margaret iz znane družine Grželj.

V sredo, 28.6. je umrl IVAN LEICH, rojen v Osijeku leta 1934. V Avstralijo je prišel leta 1960 in se naslednje leto poročil s Slovenko Marijo Črne. V zakonu sta se jima rodila dva sinova in tri hčere. Pogreb so vodili frančiškani s St. John's Parka. Pokojni počiva na hrvaškem delu pokopališča v Rookwoodu. Pokojni zapušča poleg sinov in hčera v Avstraliji tudi brata in tri sestre.

V noči od 1. do 2. julija je v Dolnji Bistrici pri Črenšovcih umrl svak Marije Ritlop, 77-letni JOŽE GJEREK, in to na predvečer zlate poroke. Pokojni zapušča ženo Marijo s sinom in hčerko ter dve sestri in brata.

V soboto zjutraj (8.7.2000) je dotrpel skoraj 88-letni KARL HREN. Pokojni je bil rojen v Ljubljani leta 1912. V Avstralijo je prišel leta 1950, po treh tednih v Bathurstu je šel v Bunnerang Hostel - Matraville. Nekaj časa je delal v tovarni, potem pa pri letalski družbi Qantas. Leta 1962 se je poročil z Mili (Ljudmilo) Zafred iz Novega mesta. Zadnja leta je bil zelo bolan in je moral od doma v Kingsfordu v Dom onemoglih, kjer je umrl. Pokopal ga je krajevni duhovnik - Poljak, na pokopališču v Batoany. Karl zapušča ženo Mili, v Sloveniji pa sestro Pavlo. Brat pa mu je umrl že pred dvema letoma.

V torek, 18. julija pa se je sestra smrt spet ustavila nas. V bolnici Concord je umrl 81-letni RADO LALIČ. Rojen je bil v Črni gori. Poročil se je s Slovenko Marijo leta 1951. Bivala sta na Waratah Street v Croydon Parku. Pogreb Radota je bil v četrtek. Pokojni zapušča ženo Marijo in dva sinova z družinami. Iskreno sožalje pokojnikovi ženi in vsem sorodnikom in znancem, ki ga pogrešate!

Vsem, ki vas 'žalosti usoda smrti', izrekava s p. Valerijanom iskreno sožalje in zagotavlja molitveno pomoč.

Poleg sporočil o naših pokojnih, naj bodo tudi obvestila o drugih novicah iz Verskega in kulturnega središča pri sv. Rafaelu v Merrylandsu ...

V SVETEM LETU 2000 je sveti oče IMENOVAL ŠTIRI SLOVENSKE DUHOVNIKE za škofe. Salezijanec Stanislav Hočevar je postal beograjski nadškof in je bil posvečen na Rakovniku na praznik Marije Pomočnice. Na dan Fatimske Matere Božje, 13. maja, pa so bili imenovani za pomožne škofe: župnik Andrej Glavan za Ljubljano, prof. Anton Stres za Maribor in prof. Jurij Bizjak za koprsko škofijo.

V četrtek, 15. junija smo imeli srečanje bolnikov in po sv. maši kosilo zanje. Za vse to je poskrbela molitvena skupina.

P. Valerijan je v ponedeljek, 12. junija odpotoval na zaslužni dopust v Slovenijo. Ker je bil izbran kor predstavnik bratov v Avstraliji, se je udeležil duhovnega kapitlja. V Merrylands se bo vrnil 11. avgusta popoldne. V času njegove odsotnosti vodim versko in kulturno središče ob pomoči dobrotnikov, predvsem voznikov. Delo sem začel nekoliko zaskrbljujoče, saj so se kmalu vrstili pogrebi. Že pred patrovim odhodom v Brisbane, kmalu potem pa v Canberri. Tudi v domačem krogu se je ustavila 'sestra smrt', kot kaže sporočilo na drugem mestu.

V junijskih Mislih smo brali na strani 152, da bo na Telovsko nedeljo pri sv. Rafaelu samo jutranja maša, ker smo vabljeni na zaključek Evharističnega kongresa za škofijo Wollongong v Penrose Parku. Zaradi 'volje ljudstva' (niso odločili za to romanje), je bila sv. maša s Telovsko procesijo doma, tako je bilo poskrbljeno za italijansko skupnost pri sv. Marjeti Mariji (St. Margaret) in Figtree popoldne, četudi se jih je precej udeležilo slavja pri Mariji, kakor poroča Ciril Škofic na drugem mestu.

Slovenski praznik - DAN DRŽAVNOSTI - smo slavili v Sydneyu v parlamentu in na Društvu. Tu in tam prijetno vzdušje, gotovo po zaslugi govornika častnega konzula g. Alfreda Brežnika.

Vsak zadnji torek v mesecu se pogovarjamo o duhovnosti sv. Frančiška. Na junijskem srečanju smo se odločili, da se bomo na prihodnjih dveh (25. julija in 29. avgusta) seznanjali z njegovim življenjem in delom s pomočjo Zeffirellijevega filma BRAT SONCE IN SESTRA LUNA.

Na veliko vprašanje, kdo bo imel toliko poguma, da se bo udeležil 26. mladinskega koncerta v Adelaidi 9. julija in bogoslužja pri Sveti Družini v nedeljo, je odgovorila mladina, ki je zastopala našo skupnost. Bili so veseli in zadovoljni s prireditvijo in sodelovanjem pri sv. maši, kjer so sodelovali z branjem angeškega berila in prošnje.

Vesela skupina treh sester - mladih iz Slovenske Bistrice, (sr. Zalika Svenšek je prišla z dvema sodelavkama v skrbi za Frančiškove otroke in mladino, Rebeko in Barbaro), je bila pri nas od 28. junija do 6. julija. Poleg ogleda mesta in Olimpijskega središča, smo se podali še na Blue Mountains k TREM SESTRAM s pomočjo rojaka Janka Jereba iz Richmonda.

Naš apostolski misijonar brat Pepi Lebreht, ki deluje z bratom Milanom Kaduncem v Nadoba - Kante v državi TOGO v Afriki, je prišel iz Adelaide v Sydney v ponedeljek, 17. 7., in bo ostal do torka, 25. julija. V soboto in nedeljo (22. in 23.) bo z govori in diapozitivi prikazal kraje in delo misionarja danes. Tudi v Figtreeju-Wollongongu bo z nagovorm obogatil vernike pri sv. maši.

V soboto ob treh popoldne smo začeli z veroukom, kot bližnjo pripravo na sv. obhajilo. Hvaležni smo staršem, ki pomagajo katehetu tudi s tem, da redno vozijo otroke kakor v Slomškovo šolo, tako tudi k utrjevanju krščanstva in pripravi na življenje s Kristusom.

Mir in dobro želi vsem p. Filip OFM

Dne 21. junija je za posledicami možganske kapi umrl 87-letni brat Rudolf Rudež OFM. Rojen je bil v Kobljeglavi na Krasu. Redovniško življenje je začel pri Mariji na Trsatu. Med drugo svetovno vojno je šel v Slovenijo in je bil kmalu nastavljen za organista v baziliki na Sveti gori pri Gorici, kjer je orglal nad 55 let. Mnogi ga poznate osebno, nekateri pa ste le slišali čudovito spremljavo zborov in ljudskega petja romarjev. Ne bomo več slišali njegovih izvajanj na orglah, pač pa ga bomo lahko obiskali na pokopališču nedaleč od cerkve.

sv. družina

ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 3487

Stanki in Slavkoti Sintič se je rodil tretji otrok in smo ga v nedeljo 23. julija med sveto mašo sprejeli v občestvo božjih otrok. Starši so mu izbrali ime Luka, njegov zavetnik pa je evangelist Luka. Botra sta bila Kristijan Sintič in Martina Lipovac-Rant. Staršem iskrene čestitke, malemu Luku pa zdravja in božje modrosti in varstva na njegovi življenski poti!

AMALIJO LJUBICO PAVLIČ, ženo in mamo, je 27. junija Gospodar življenja poklical k sebi. Rodila se je 9. maja 1935 v Istri Ukotiči. Leta 1957 se je poročila za Rafaela Pavliča. Da si ustvarita lepši dom, sta se podala v tujino in prišla 20. oktobra 1970 v Avstralijo v Adelaido. V zakonu so se jima rodili trije otroci, dve hčerki in en sin. Amalija je bila bolna že nekaj časa. Prvi srčni napad je imela pred devetimi leti, in od takrat je imela vedno težave, dokler ni dotrpela in se preselila k Bogu. Rožni venec in maša zadušnica je bila v naši cerkvi kamor je pokojna rada zahajala s svojim možem in dobivala moč za svoje življenje. Svoj zadnji zemeljski dom je dobila na Cheltenham pokopališču. Možu Rafaelu in otrokom, bratu in sestram izrekamo naše sožalje, pokojno Amalijo pa priporočamo božjemu usmiljenju. Naj počiva v miru božjem!

Za letošnji mladinski koncert je prišel na povabilo naš misijonar iz Afrike - Toga p.Pepi Lebreht in je ostal v našem verskem središču teden dni. V sredni radijski oddaji je spregovoril našim poslušalcem o njegovem delu. V petek zvečer, 14. julija, pa je po maši zvečer govoril rojakom o misijonskem poslanstvu, vmes je pokazal video kasete, da smo lahko videli kakšno življenje je med Črnci, včasih so rekli Zamorci. Kljub hladnemu vremenu in dežju se je zbralo lepo število ljudi, saj je verjetno v Adelaido prišel prvi slovenski misijonar. Škoda, da je bil tako malo časa. Mnogi so mu postavljali vprašanja: kako se počuti, kako ga sprejemajo in še veliko vprašanj o njegovem delu. Vsi smo videli in spoznali,

da je delu v misijonih zelo naporno in nevarno. Po končanem predavanju pa sta vse povabila v dvoranco Albina in Branko Kalc, na čaj in pecivo, kjer se je klepet še nadeljeval. V nedeljo, 16. julija je p.Pepi vodil sveto mašo in govoril o našem poslanstvu in misijonih. Ob koncu svete maše se je srečal osebno z vsakim rojakom in mu za spomin podaril misijonsko znamenje. Naši rojaki so se ga spomnili in mu dali svoj dar tudi med mašo. Teden je hitro minil in v ponedeljek smo ga spremili na letališče in jekleni ptič ga je odnesel v Sydney, da bi se tam srečal z rojaki.

Med tednom sva obiskala zgovovinsko mesto Burra, kjer je bil rudnik bakra, ki je sedaj že muzej. Oglejala sva si veliko zanimivosti, tako da je dan vse prehitro minil. V četrtek 13. julija sva se odpeljala v Victor Harbor, da vidiva kite, ki vsako leto v tem času prihajajo in se drstijo v našem avstralskem morju, ki je bolj toplo. Kita v vodi nisva videla, videla pa sva njegov rep v parku(ko so naju vprašali, če sva videla kita sva rekla, da, pa sva razložila, kakšnega sva videla). Oglejala sva si še živalski vrt v divjini. Za p.Pepija je bila to prva priložnost, da je videl od blizu koale, pobožal kenguruja. Še veliko drugih avstralskih živali sva si ogledala. Tako se je v Adelaidi srečal z enkratno naravo.

Ob stisku roke smo si zaželeli še kdaj podobno srečanje in mu zaželeli obilo božjega blagoslova in varstva pri njegovem misijonskem delu. Hvala p.Pepi za lepe trenutke in bogate duhovne misli in še nasvidenje v Avstraliji!

pater Janez Tretjak

Milena Truden sporoča:

Joseph Albin Truden, moj brat, rojen v Franciji 28.2.1943, je umrl za rakom na jetrih na božični večer, 24.12.1999, star 56 let, doma v Monash, Južna Avstralija.

JUBILEJNO LETO 2000

26. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V ADELAIDI

26. MLADINSKI KONCERT v priredbi slovenskih verskih središč v Avstraliji je bil letos v soboto 8. julija 2000 v dvorani slovenskega kluba Adelaide. Geslo letošnjega koncerta je bilo VELIKI JUBILEJ 2000. Koncert je imel še poseben pomen, saj smo v jubilejnem letu 2000, ko obhajamo spomin našega odrešenja in osvoboditve. Jubilej je tudi klic k počitku ljudi in zemlje, in čas za razmislek in nove načrte... Jubilej je čas praznovanja, čas velikega veselja in hvaležnosti za darove, ki smo jih prejeli od Boga in da jih uporabljamo v božjo čast in blagor človeške družbe.

Logo je izdelala Anita Nett

svojih korenin Slovenstva. Vsakoletni mladinski koncerti so trenutki veselja, kakor je zapisal naš največji slovenski pisatelj Ivan Cankar; "Slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja." Košček tega veselja nam podarja mladina.

Program sta povezovala gdč. Rosemary Poklar (slovensko) iz naše adelaidske skupnosti in Andrew Bratina (angleško) in verskega središča svetega Cirila in Metoda Kew, Melbourne.

Na začetku je goste pozdravil in predstavil p. Janez, g. Marko Polajžer iz veleposlaništva iz Canberre in predsednik slovenskega kluba g. Ignac Šimenko.

Za začetek koncerta je zapel mešani pevski zbor slovenskega kluba iz Adelaide, slovensko in avstralsko himno.

In že je za klavirjem pokazal svoje znanje mladi Erik Vatovec iz adelaidske skupnosti in zaigral *Malo melodijo* in *Polko*.

Najmlajši na letošnjem mladinskem koncertu, Mathew Bratina, je prišel v spremstvu svojih staršev. Najraje si obleče narodno nošo in zapleše s folklorno skupino Iskra. Zapel je pesem *Tinka Tonka*.

Plesna skupina Iskra, ki navadno nastopa s folklornimi plesi, je nastopila z ballroom dancing - športnimi plesi. Latinsko ameriške plese - *Latin Medley*: Jive, Disco Samba in Cha Cha Cha so zaplesali na koncertu prvič pod vodstvom Carol Hunter in Drage Gelt.

Ivan Burnik Legiša je dobro poznan in priljubljen pesnik v Adelaidi, ki je napisal veliko pesmi in izdal že štiri pesniške zbirke. Podal je svojo novo pesem *Kip soli*.

Lenti Lenko iz Melbourn je zaigral na diatonično harmoniko dve pesmi: *Po dekle*, *Lojzeta Slaka* in *Pod vinogradom*, Franca Miheliča.

Rebeca Pistor je stara 16 let ter obiskuje 11 letnik v Siena College v Adelaidi, in tudi igra na orgle v slovenski cerkvi svete Družine. Na klavir in orgle je zaigrala skladbo Johanna Sebastijana Bacha *Jesus, radost človeškega hrepenenja* in *Vse kar napravim, napravim zate*.

Kristina Cestnik je poznana pevka in kulturna delavka v Melbournu. Zapela je dve popevki: *Ubežnik* in *Plima*.

Davor Pavlin Premrl redno poje v zboru St. Peter's Cathedral Choir Adelaide in študira glasbo v St. Andrew's Music School. Prejel je St. Andrew's stipendijo za študij klarineta in viole. Zaigral je na klarinet, ob spremljavi klavirja, *Adagio Op.63* Karla Bearmanna in Schubertov *Marche Militaire*.

Iris Dietner je recitala *Elegijo svojim rojakom* Franceta Prešerna. Iris že več let nastopa na mladinskih koncertih z recitacijami.

Ana Likar poje pri mešanem klubskem zboru in tudi pri cerkvenem pevskem zboru Sv. Družine. Letos je za materinski dan zapela v cerkveni dvorani mamam in vse navdušila z lepim glasom. Na koncertu je zapela tri pesmi: *Točila sva grenke, pregrenke solze*, *Na vrhu zelene gore tri lipe mogočno stoje* in *Ko daleč v tujem kraju po domu hrepenim*.

Lidija Bratina vedno rada spodbuja mlade Slovence, da sodelujejo pri kulturnih programih. Na letošnjem mladinskem koncertu je zastopala gospo Marcelo Bole in prebrala njeno pesem *Mladinski koncert 2000*.

Andrew Bratina je član National Childrens' Choir. Rad nastopa, poje in igra klarinet. Že vrsto let nastopa na mladinskih koncertih in kulturnih prireditvah. Na letošnjem mladinskem koncertu se nam je predstavil s pesmijo *V ljubljan'co*.

The Big Bang Theory člani; Damijan Nemeš, Robert Fisher, Martin Danev, Lilian Danev in Tanja Andrijaš so poznan ansambel v Sydneyu in na zadnjih petih mladinskih koncertih. Za letošnji mladinski koncert so se predstavili s prikupnimi skladbami: *Sprehod v soncu*, *Neumna majhna reč, ki se imenuje ljubezen* in *Če bi bral moje misli*.

Domači fantje Peter Grivec iz Wollongonga, Lenti Lenko, Frank Petelin, Eddy Zupan pa iz Melbourne, so nov ansambel. Izdali so že prvo zgoščenko z naslovom *Zlate harmonike*. Na koncertu so navdušili gledalce z lastnimi skladbami: *Dobrodošli*, *Poročni valček* in *Zlate harmonike*.

Anita Polazer in Tomaž Ponikvar sta lansko leto navdušila gledalce v Melbourne in jih s prikupnim nastopom povabila na letošnji mladinski koncert v Adelaido. Ta večer sta zaigrala Tomaž na klavir, Anita pa na flavto pesem *Moje srce bo živelo*, Marjeta Ponikvar pa zaradi bolezni ni mogla nastopiti.

Plesna skupina Iskra se nam je na koncertu v drugem delu predstavila s umirjenimi avstralskimi New Vogue valčki: *Palmer* in *Twilight* valček.

Lidija Lapuh zelo rada sodeluje v slovenski skupnosti. Na koncertu je gledalce razveselila s pesmijo *Beli cvet in Moja Slovenija*.

Alojz Jerič in Andrew Fistrič sta popularna oče in stari oče iz Kewja, in spodbujata mladino, dajeta lep zgled in sta vedno pripravljena na sodelovanje. Na koncertu sta se predstavila s pesmijo v dialogu (komedijo) in spravila v smeh še tako resne gledalce *Luknja v mojem vedru*.

Davor Pavlin Premrl se nam je še enkrat predstavil na mladinskem koncertu, zapel nam je pesem *Ti o Marija*.

Wendy in Kristina Cestnik sta izkušeni, popularni in priljubljeni pevki, ki radi zapojeta solo, v duetu ali v skupini. Zapeli sta *Pojte zvonovi* in *Šumijo gozdovi domači*; na harmoniko ju je spremljal Lenti Lenko.

Pevski zbor slovenskega kluba Adelaide je bil ustanovljen 2. februarja 1992. Zbor vodi Jadran Vatovec, ki je tudi uglasbil pesmi: *Domovina* in *Slovenka te ljubim*, adelajdskih avtorjev.

Simon, Michelle, Leah in Melissa Fistrič so člani kvarteta z umetniškimi imenom Proteus Anguinus. Vsi so bili člani avstralskega mladinskega pevskega zbora. Na koncertu so se nam predstavili s pesmijo *Domače ognjišče* Ivana Hudnika in *Domov*.

Melissa Bratina je učenka 7. razreda srednje šole. Uči se igranja na klavir, vadi športne plesne in vsako soboto hodi v slovensko srednjo šolo. Ta večer je zaigrala na klavir Venček.

P. Pepi Lebreht je doma iz Sv. Trojice v Slovenskih Goricah. V duhovnika je bil posvečen leta 1991, v času razglasitve neodvisnosti Slovenije in 10-dnevne vojne. Sedaj je že več let misijonar v Togu v Afriki. Prvič je nastopal na koncertu in se nam je predstavil s pesmima ob spremljavi kitare, Slovensko versko popevko in Afriško Marijino.

Daniel Šmon se zanima za računalnike. Sodeloval je na tekmovanju igranja diatonočnih harmonik v Sydneyu in je samouk. Zaigral nam je *Polko* in *Valček* in osvojil srca poslušalcev.

Folklorna skupina Iskra nam se je na letošnjem koncertu predstavila tretjič; tokrat z bogatimi gorenjskimi plesi. Skupina že tri leta nastopa na mladinskih koncertih in drugih kulturnih prireditvah. Pod vodstvom Michelle Fistrič so zaplesali *Venček narodnih*, glasbo je pripravil Lenti Lenko.

Kvartet Veronike Ferfolja, Danila Dodiča, Franca Končina in Polde Vatovec se je zbral prav za mladinski koncert v jubilejnem letu. S čudovitimi glasovi so zapeli lepi pesmi: *Gor čez izaro* in *Kje so tiste stezice*, na harmoniko jih je spremljal Jadran Vatovec.

Nastope mladih je zaključila Lidija Lapuh s pesmijo *Le predi dekle predi...*

19. septembra bo prva obletnica, odkar je papež Janez Pavel II. v Mariboru razglasil za blaženega nekdanjega mariborskega škofa Antona Martina Slomška, ki je bil rojen pred dvesto leti. V svoji pridigi je papež Janez Pavel II med drugim povedal tudi tole:

“Človek, ki ga danes Cerkev razglašaja za blaženega, je škof Anton Martin Slomšek, prvi sin slovenskega naroda, ki je dosegel čast oltarja. Bil je mladika, ki je obrodila obilne sadove krščanske svetosti, visoke omike in ljubezni do domovine. Veliko pozornosti je izkazoval kulturi, ki je bogastvo naroda, dediščina vseh in tisti humus, iz katerega more ljudstvo črpati prvine, potrebne za svojo rast in razvoj. Slomšek se je zavzel za mladino z ustanavljanjem šol ter je omogočil izdajanje knjig, koristnih za osebnostno in duhovno oblikovanje.

Naj nam pogumni božji služabnik pomaga, da bomo mladike neumrljivega življenja, ki bodo povsod širile evangelij upanja in ljubezni”.

Med petjem pesmi *Le predi dekle, predi* so nastopajoči odhajali iz odra z volneno nitjo v roki, z balončki in belemi golobi - znamenje naše medsebojne povezanosti.

Nato je spregovoril predstavnik vlade Juliano Stefani, se zahvalil za povabilo in pohvalil kvaliteto in organiziranost koncerta. Organizator koncerta, p. Janez, se je zahvalil za sodelovanje vsem v slovenskemu klubu, Dragi Gelt, tiskarni Finsburi press g. Ernestu in ge. Olgi Orel in drugim za nesibično pomoč. Ob koncu je p. Metod Ogorevc, provincijalov zastopnik v Avstraliji, vsem sodelujočim podelil priznanja. Sledila je okusna večerja in zabava s plesom ob zvokih Domačih fantov. Bila je že nedelja, ko smo zaključili prijeten večer.

To nedeljo smo se kljub kratkemu počitku ob desetih dopoldne zbrali kot ena družina v adelaidski slovenski cerkvi sv. Družine. Mašo je vodil p. Metod, sodelovali

pa so nastopajoči. Za darovanje, med prinašanjem darov, sta zapeli sestri Kristina in Wandy Cestnik, med obhajilom pa so zapeli Fistričevi. Po lepšem obhajanju evharistične daritve smo imeli kosilo B.B.Q. Tako okrepljeni - duhovno in telesno, smo se poslovili od naših gostov, ki so odšli na ceste, ki so jih popeljale na njihove raztresene domove.

A kjer koli že smo, povsod bomo negovali in ohranjali dediščino slovenskega naroda.

Nasvidenje v Sydneyu drugo leto!

p. Janez Tretjak

izpod TRIGLAVA

Novomašniki v Sloveniji v letu 2000

Škofija Koper - Kette Tomaž iz župnije Šturje, Klemenčič Rafko iz župnije Šentviška gora, Leban Roman iz župnije Tolmin, Mozetič Iztok iz župnije Bilje.

Nadškofija Ljubljana - Cerklje Sebastijan iz župnije Borovnica, Česen Anton iz župnije Radomlje, Čižman Marko iz župnije Šmartno po Šmarno goro, Geč Peter iz župnije Ljubljana-Moste, Grošel Izidor iz župnije Šentlambert, Hladnik Robert iz župnije Tržič, Mrak Janez iz župnije Radovljica, Ojstrež Andrej iz župnije Ljubljana-Ježica, Snoj Jošt iz župnije Ljubljana-Trnovo.

Mariborska škofija

Horvat Dejan iz župnije Bogojina, Roškarič Tomislav iz župnije Maribor-Sv. Križ, Veršič Marko iz župnije Sv. Marko niže Ptuja.

Iz redovnih skupnosti

cistercijan File Maksimilijan iz župnije Kranjska gora, frančiškan Knavs Bogdan iz župnije Mošnje, jezuita Bole Anton iz župnije Ljubljana-Šentvid in Herceg Ivan iz župnije Artiče), karmeličan Loboda Klemen iz

župnije Ljubljana-Šentvid, križnik Nemanič Boštjan iz župnije Metlika in salezijanec Košnik Marko iz župnije Cerklje in Pučnik Peter iz župnije Prihova.

Pokojni Sonji Žabkar iz Sydneyja

Sonja, Ti že dve leti v grobu spiš,
v mislih naših še živiš,
ne bi se prešteti dalo,
koliko ust molitev šepetalo,
koliko solz se je v očeh nabralo.
Ko se komaj solze posušijo,
spet novo grenko pot dobijo.

Počivaj v miru, ljuba Sonja
Tvoja teta Lojzka iz Slovenije.

sv. ciril in metod

MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054

Hitro beži čas in marsikaj se zgodi med tem. Veliko obvestil in novic se je nabralo od takrat, ko sem vam tukaj pred dvema mesecema zadnjikrat pisal.

KRST

HARRISON TYLER BEDRAC, rojen 30. januarja 2000, je bil krščen v naši cerkvi 18. junija. Starši so Hinko Bedrač in Kim, rojena Munro. Družina živi v Mill Parku. Botra sta bila Donna in Stanko Bedrač.

POROKA

DARREN R. ADAMS in SUSANNE M. KOLAČKO sta se poročila v cerkvi Immaculate Conception v Hawthornu, Melbourne, 3. junija 2000. Darrenovi starši so Donald Rupert Adams in Patricia, roj. Bentley, Suzanini pa Ivan Kolačko in Ivanka, roj. Sedmak. Priči sta bila Robyn Dittrich in Timothy Elford.

POGREBI

DANIJEL GAŠPERIN je umrl 4. julija 2000 v Werribee Mercy Hospital. Rojen je bil 7. 12. 1931 v Desklah pri Novi Gorici kot najmlajši od sedmih otrok. Sedaj živita samo še Pepca v Novi Gorici in Mira v Kanalu. Iz Slovenije je šel avgusta 1951 v Italijo, kjer je ostal eno leto, nato pa je z ladjo Nelly prišel v Melbourne. Iz kampa v Bonegilli je šel za dve leti in pol delat na Tasmanijo, kjer se je zaposlil pri gradnji hidroelektrarn. Julija 1955. leta je prišel nazaj v Melbourne in se na Silvestrovo istega leta poročil z Marijo, rojeno Žitko. Poročila sta se v cerkvi St. Austin v Yarraville. Leta 1958 sta se vselila v svojo hišo v West Yarravillu. Otrok nista imela. Kasneje sta se večkrat selila; zadnjih šestindvajset let je njun dom v Altona Meadows. Že kakih deset let je bolehal. Zadnje leto so odkrili azbestnega raka in je ležal osem mesecev. Pogrebna sv. maša je bila iz cerkve Queen of Peace, Altona Meadows na pokopališče v Altoni.

ZDRAVKO ŽELE je umrl doma v Morwellu 7. julija 2000. Rojen je bil 10. februarja 1938 v Kleneku pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1955. Iz Melbourne je šel za krajši čas v Sydney, kjer se je srečal z Jožo (Jožefo) Knafelje. Skupaj sta prišla nazaj v Melbourne in se poročila 16. oktobra 1958 v Hawthornu, Melbourne. Po štirih letih v Hawthornu se je družina preselila v East Doncaster. Mnoga leta je bil umsko bolan. Bolezen je bila tudi povod, da se je pred sedmimi leti preselil v Morwell. Poleg žene Jože zapušča hči Silvio in sina Adriana z družino ter brata Brankota v Melbourne in sestro Elko v Sloveniji. Pogreb smo imeli iz naše cerkve s sveto mašo 14. julija na pokopališče na Keilorju, na predvečer pa smo za pokoj njegove duše molili rožni venec.

JOŽE GORUP je umrl v bolnici v Geelongu 17. julija 2000 za rakom. Doma je bil iz Zaloga pri Postojni, rojen 2. aprila 1920. leta. V Avstralijo je prišel leta 1951, v Geelong, in se 1955. poročil z Danico, rojeno Vičič, v cerkvi St. Peter in Paul. Pogrebna sv. maša je bila v cerkvi Holy Family, Bell Park, Geelong, pokopan pa je na Western Cemetery v Geelongu. Poleg žene zapušča sinova Jožeta in Petra, hči Nevo z družino ter brata in sestro v Sloveniji, Zalag pri Postojni.

DOMAČI FANTJE

V soboto, 17. junija, so v dvorani pod cerkvijo predstavili svojo prvo zgoščenko Domači fantje: Eddy Zupan, Lenti Lenko, Peter Grivic in Frank Petelin. Na pobudo Drage Gelt, koordinatorice kulturnega odbora, sem jim v imenu verskega in kulturnega središča čestital in podelil priznanje za njihov dosežek. Zgoščenka je bila lepo sprejeta, mnogi pa so pričakovali, da bosta dekletki z naslovne strani zgoščenke tudi zapeli.

TELOVO IN DAN DRŽAVNOSTI

Praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi smo letos prvič praznovali nekoliko drugače. Predstavniki vseh štirih društev v Melbournu so postavili štiri oltarje, potem pa smo imeli procesijo, ki se je razvila najprej proti Domu matere Romane, kjer je bil prvi oltar, nato pa okrog cerkve in Baragovega doma, kjer so bili še ostali trije. Za dogovarjanje z društvom in postavitev oltarjev je bil odgovoren Štefan Srnec. Lep prapor, ki je krasil prezbiterij v cerkvi, je naslikala Zorka Černjak. Praznovanje je bilo v čudovitem vremenu še lepše in se ga je udeležilo veliko število ljudi. Procesiji je sledila sv. maša ob desetih, po maši pa je pobudo prevzel SNS Vic, ki je bil odgovoren za pripravo praznovanja Dneva državnosti. Najprej je bilo pri Domu Matere Romane dvigovanje slovenske zastave, potem pa v dvorani proslava, ki ji je sledilo kosilo. Na proslavi

je odpravnica poslov s slovenske ambasade podelila posmrtno priznanje pokojnemu patru Baziliju, ki mu ga je dal predsednik slovenske države. Mimogrede, 26. julija je bila tretja obletnica patrove smrti. Več o priznanju si lahko preberete na drugem mestu. Dan je bil čudovit, zbral je skupaj mnoge naše rojake, ki jih drugače ne vidimo pogosto v našem središču. Za nekatere, posebno za otroke, pa je bil dan, ki smo ga s procesijo začeli že

ob deveti uri zjutraj in končali s kosilom po četrti uri popoldan, predolg.

PRAZNIK PROŠČENJA

Praznik zavetnikov naše cerkve, svetih bratov Cirila in Metoda, smo praznovali v nedeljo, 2. julija. Pri slovesni maši ob desetih je bilo več sodelovanja staršev, otrok in mladine, kot je to običajno tudi za prve nedelje v drugih mesecih. Chris McKean je pri tej maši prejel posebni blagoslov in dokument z nadškofije za izrednega

delivca svetega obhajila v naši cerkvi. Za to službo skupnosti se je pripravil z enodnevnim tečajem, ki ga organizira nadškofija. Po maši smo imeli v dvorani mini mladinski koncert: večina tistih, ki so teden dni kasneje nastopili na mladinskem koncertu v Adelajdi, so predstavili svoje točke.

Od 1300 razposlanih pisem za žegnanje smo dobili doslej (20. julij) nazaj 144 ovojníc z darom za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča s skupnim zneskom \$2,967.00. Ena tretjina tega je šla za tisk in poštnino, tako da ni ravno sile. Bog povrni vsem, ki ste poslali svoj dar, darove pa še sprejemamo!

MLADINSKI KONCERT

Na drugem mestu si lahko več preberete o njem. Tu naj dodam, da smo se ga iz Viktorije udeležili s polnim avtobusom nastopajočih, nekateri pa so šli z drugačnimi prevozi. V slovenski skupnosti na klubu in v verskem središču smo se res lepo počutili. Adelajdčani so nas sprejeli s pristrnim gostoljubjem. Hvala! Bog povrni Lidiji Bratina, ki je bila odgovorna za zbiranje prijav in plačil za prevoz z avtobusom in za prenočišča.

REUNION SLOMSKOVE ŠOLE

Šola letos praznuje štirideseto obletnico delovanja. V nedeljo, 23. julija, smo se pri maši spomnili pokojne učiteljice, staršev in učencev Slomškove šole, po maši pa je bilo v dvorani

srečanje nekdanjih učiteljev in učencev šole. V okviru kulturnega odbora sta srečanje organizirala Lucija in Štefan Srnc. Hvala vsem, ki ste se udeležili srečanja, gospodinjam, ki ste prinesle prigrizek za skupno mizo pa Bog povrni!

MISIJONAR

P. Pepi Lebreht, doma od Svete Trojice v Slovenskih Goricah, sedaj pa že pet let misijonar v Afriki, zadnje leto v Togu, je bil na enomesečnem obisku v Avstraliji. V našem središču je bil zadnji teden julija. V nedeljo, 30. julija nam je v dvorani pokazal videofilm in spregovoril o življenju na črni celini. V sredo, 2. avgusta, se je vrnil v Slovenijo, kjer je na dopustu. Bog povrni vsem, ki ste darovali za misijon, na katerem delujeta skupaj s p. Milanom Kaduncem.

V nedeljo, 30. avgusta, smo imeli tudi kosilo z domačimi kranjskimi klobasami, ki jih vsako leto približno v tem času pripravlja Srečko Brožič, postreže pa Društvo sv. Eme. S kislim zeljem so nam dobro tekstile!

P. BENO KORBIČ je 7. julija v Lemontu pri Chichagu praznoval biserno mašo, šestdeset let mašništva. V duhovnika je bil posvečen v Ljubljani, 7. julija 1940. leta. V imenu sobratov v Avstraliji in vse slovenske skupnosti: iskreno čestitamo za visoki

mašniški jubilej! P. Beno in p. Klavdij Okorn sta bila prva slovenska frančiškana, ki sta leta 1951 na pobudo škofa Rožmana prišla iz Amerike v Avstralijo (26. maja). Kmalu po prihodu sta začela povezovati Slovence z versko kulturnim listom Misli (januarja

1952). Po dveh letih sta se vrnila v Ameriko, kjer je p. Klavdij, komaj 66 leten, umrl leta 1979. P. Beno živi v ameriških Brezjah, v Lemontu.

PASTORALNI SVET

Zadnjega julija je bil drugi sestanek pastoralnega sveta našega središča. Sestavljajo ga voditelji posameznih skupin in dejavnosti središča in izvoljeni člani. Svet ima namen pomagati duhovniku pri njegovi odgovornosti za pastoralno delo v središču.

KONZULARNE URE

V ponedeljek, 7. avgusta, bodo pri nas konzularne ure od 10.00 do 13.00.

VELIKI ŠMAREN

Praznik Marijinega vnebovzeta je 15. avgusta in je največji Marijin praznik v cerkvenem letu. Sveto mašo bomo imeli zjutraj ob 7.00 in zvečer ob pol sedmih. Vabljeni k maši!

POPOTNIKI

V ponedeljek, 19. junija, je v Slovenijo odletela ptica selivka, sicer pa marljiva gospodinja v Baragovem domu, Francka Anžin. Pravi, da se bo kmalu vrnila, "če Bog da."

Mnogo drugih rojakov je tudi odšlo na obisk v Slovenijo, ali pa se na odhod pripravljajo. Želimo jim srečno pot, prijetno počutje in da se zadovoljni vrnejo nazaj.

SPOMENIK PATRU BAZILIJU

Sredi maja me je podjetje pismeno opozorilo, da spomenik ne bo končan do konca junija, če iz Italije ne bodo pravočasno dobili marmorja, sredi julija pa so že poslali dva tisoč dolarjev dražji proračun zaradi novega davka s 1. julijem. V začetku leta so mi povedali, da želijo spomenik končati do prvega junija, sam pa sem jih prosil, naj bo narejen vsaj do prvega novembra. Sedaj lahko samo upamo, da bo delo končano vsaj do takrat.

SVETOVNI DAN MLADIH V RIMU

Od 12. do 21. avgusta letos bo v Rimu svetovno srečanje mladine od osemnajstega do petintridesetega leta starosti. Iz naše skupnosti se ga bosta udeležila Veronika Smrdel in Lenti Lenko.

MAŠA NARODOV

V nedeljo 27. avgusta, bo v stolnici sv. Patrika v Melbourne letna sv. maša različnih narodnosti. Ob treh popoldne bo rožni venec v različnih jezikih in s petjem luške himne, potem pa ob pol štirih maša. V letošnjem jubilejnem letu in letu sprave še posebej vabim k tej

maši, ki izraža edinost Cerkve, saj je sestavljena iz vernikov različnih narodnosti in kultur. Posebno vabljene narodne noše, otroci, ministranti, nosilci bander in drugi. Letos bomo imeli iz Kewja organiziran avtobus, ker je okrog stolnice vedno težava za parkiranje. Za podrobnosti glede prevoza in za rezervacijo sedeža na avtobusu pokličite Lidijo Bratina, tel. 9700-3178. Pri darovanju naj bi različne narodnosti prinesle simbolično darilo. Slovenci bomo prinesli prtček, idrijsko čipko.

AFGANISTANCI

Na srečanju imigrantskih kaplanov so povedali, da Catholic Migrant and Refugee Office išče stanovanja za begunce iz Afganistana. Ponudil sem, da jih osem lahko sprejmemo v Baragovem domu. Iz urada so se takoj zahvalili za ponudbo in povedali, da morajo nekaj stvari še urediti, potem pa nam jih bodo poslali. Stanarino naj bi zanje plačevala avstralska država. Imajo vizo za tri leta. Sprejem muslimanskih beguncev čutim kot pravilno krščansko potezo našega središča, ki je že pred leti, zlasti po zaslugi pokojnega patra Bazilija, sprejemalo številne imigrante, tako Slovence kot tudi druge. Vabim vse rojake, da naše stanovalce dobrohotno sprejmete in jim tudi po svojih močeh pomagate, če bo to potrebno.

pater Metod

*Odšel si, a v naših srcih si ostal.
Za ljubezen in dobroto hvala ti.*

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi nas je mnogo prezgodaj, komaj v 61. letu starosti, zapustil naš dragi mož, oče, brat, dedek, stric in prijatelj Karl Horvat iz Canberre.

Iskrena hvala patru Valerijanu za obisk na domu in patru Filipu za mašni obred...

Posebna zahvala vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nam izrekli ustna in pisna sožalja. Hvala pevcem, govornikom za besede slovesa, darovanje cvetja in denarja ter gospodinjam za pecivo.

Vsem prav iskrena hvala, da ste našega Karla pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča žena Nada Horvat z družino

Franciškou svetni red (FSR) 5.

p. Filip Rupnik

1. Zaobljuba evangelijskega življenja

MOLITEV

- Namen molitve: Molimo za globlje spoznanje in doživetje odličnosti svojega poklica ter pomembnost odločitve (obljube) živeti evangelij v svetu po zgledu sv. Frančiška in Vodila FSR.

- Molimo.

O vzvišeni in veličastni Bog, razsvetli temine mojega srca.

Daj mi pravo vero, trdno upanje, popolno ljubezen, globoko ponižnost, razumnost in spoznanje, o Gospod, da se bom držal tvojih zapovedi. Amen.

ali

O pridi Stvarnik Sveti Duh...

- Po prebrani začetni molitvi lahko v zaporedju vsak član izmoli *Zdrava Marija...* in končamo s *Slava Očetu...*

RAZMIŠLJANJE

- Iz Vodila preberemo 1. in 2. Člen

- Iz Konstitucij pa člen 42., 1-6.

Bistvo naše obljuje je torej: v vsakdanjem življenju, v svetu in v Cerkvi, po zgledu sv. Frančiška in s pomočjo Vodila, izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Ker smo/bomo obljubo izrekli zavestno in prostovoljno, smo/bomo dolžni storiti vse, da v svetnem stanu dosežemo polnost ljubezni. Prednostni apostolat je naše osebno pričevanje v okolju, v katerem živimo. Kot glasniki upanja in veselja se moramo vselej in povsod truditi za pravičnejšo in bratsko družbo, za mir in ohranitev stvarstva.

Pri tem poslanstvu nam je v oporo, v duhovno in materialno pomoč naše bratstvo. Včlenjenost v FSR nam omogoča, da lahko svoje delo lažje in bolje opravimo.

Evangelij: Pravi učenci (Mt 7, 21)

»Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: 'Gospod, Gospod', ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta...«

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo.«

PREDLOGI ZA VPRAŠANJA IN POGOVOR

Po poslušanju in času za razmišljanje (molk 3-4 minute) se zvrstijo trije koraki metode: Spoznanje-

Odločitev-Ravnanje ali Dejanje (S-O-D).

Pri pogovoru nam lahko pomagajo tudi naslednja vprašanja:

1. Kaj mi pomeni dana obljuoba v FSR?
2. Ali to, kar sem/bom obljubil, dovolj dobro poznam?
3. Kaj lahko storim, da bom bolj odgovorno živel obljubo v vsakdanjem življenju?
4. Kako mi bratstvo lahko pomaga živeti obljubo?
5. Kako mi lahko pomaga Marijina obljuoba (privolitev – zavestna odločitev): *Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.*

CILJI KATEHEZE

- ovrednotenje poklica
- povečanje zavesti o dani obljubi v FSR
- ozaveščanje pripadnosti skupnosti (bratstvu) in privilegiji, ki iz tega izhajajo
- spodbuda k dejavnemu življenju v bratstvu, Cerkvu in svetu

Srečanje zaključimo z molitvijo:

O Bog, naj postanemo orodje tvojega miru: kjer vlada sovraštvo, naj prinesemo ljubezen; kjer se ljudje žalijo, naj posredujemo odpuščanje; kjer divjajo spori, naj omogočimo spravo; kjer so ljudje ločeni, naj dosežemo edinost; kjer se šopiri zmeta, naj izpričamo resnico; kjer duše razjeda dvom, naj jih zacelimo z upanjem; kjer srca ječijo v temi, naj prižgemo luč; kjer ljudje jokajo, naj zasejemo veselje.

O Gospod, naj si manj prizadevamo, da bi nas drugi tolažili, kakor da sami tolažimo; manj, da bi nas drugi razumeli, kakor da smo sami polni razumevanja; manj, da bi nas drugi ljubili, kakor da sami ljubimo. Kajti bogati smo, če razdajamo; če odpuščamo, dosežemo odpuščanje; in ko umiramo, dosežemo preropenje, preropenje za vso večnost, v Kristusu, našem Gospodu. Amen.

JUBILEJNO LETO 2000

26. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V ADELAIDI

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

»Jaz sem opravil svoje. Zdaj molimo, da bi še dobri in usmiljeni Bog napravil, kakor je najbolj prav,« je materi Marijani spregovoril dušni pastir. »Ljudje pač vsi čakamo smrti. Zrel je za nebesa, vam pravim! Saj se je dolgo trudil in pobožno živel. Kaj pa testament? Za vsak slučaj,« je vprašal župnik.

»Ga je že napisal, a takrat je bil Janez še mladoleten. Morda bi kaj spremenil.«

Gospod je stopil k postelji in se sklonil nad bolnikom. Šele čez nekaj časa se je zdelo, da ga je Miha slišal in razumel. Trudno je odprl oči in se zazrl v strop. Trpka bolečina mu je legla na obraz. Kot bi ga šele ta trenutek spomnil, da bo vse zapustil. Je bil pač kmet, trden dolenski kmet, prirastel na svojo zemljo kakor hrast. A naslednji trenutek je bil njegov obraz zopet miren. Vsaka poteza na njem je nemo odgovarjala: Pustite me! Sem že visoko, visoko nad zemeljskimi skrbmi...

Kmalu se je na koleslju iz Št. Vida pripeljal zdravnik Lukan. Ugotovil je kap in povedal, da ne more pomagati. Bolnik bo težko preстал noč.

Za Pintarčkovega očeta in za domače je ostala edina tolažba – molitev. In ta je za lahko smrtno uro in pokoj njegovi duši vso dolgo noč odmevala po hiši. Jagode hišnega molka so drsele med trepetajočimi prsti matere Marijane, ki ni odmaknila pogleda od smrtne postelje. Tako nenadoma je prišlo vse skupaj. In zdaj leži vse na njenih šibkih ramah: skrb za dom, za zemljo, za otroke.

»Križana Ljubezen, usmili se nas!«

Noč pa se je vlekla kot bi ne imela konca.

Naslednje jutro je zaklenkal iz lin stiškega zvonika navček. »Pintarčkovega Miho je vzelo,« so rekli ljudje in zmolili očenaš za njegovo dušo.

Niso se motili. Proti jutru, še preden se je zdanilo, je

Tončkov oče ugasnil, kakor bi pihnil svečo. Otroci so pokrižali njegov mrzli obraz in Tonček je ustavil nihalo stenske ure, da je po hiši zavladal še večji mir.

Domačija v Potoku je bila brez gospodarja.

Tonček ni mogel obstati v hiši. V sencih mu je razbijalo, kot bi tudi njega hotela zadeti kap. Oče, oče! Nikoli več!

Na dvorišču pred pragom se je ustavil. Pes, ki ga je nekdo spustil z verige, je pritekkel k njemu. Žalostno je cvilil in mu lizal roko.

»Še tebi je hudo, pa bi ne bilo meni?«

Počasnih korakov se je fant zavlekel v mlin. Očetov mlin! Stopil je k stopam, ki so molčale kot grob. Oče so jih nekoč sami napravili. Zato jih je zdaj Tonček pobožno božal, dokler ga ni spomin na mrtvega očeta zapekel kot ogenj. Odtrgal je pogled ter stopil dalje. Korak se mu je ustavil ob mlinskih kamnih. Še včeraj so stali ob njih oče in jim stregli s pšenico. Danes pa kamni molče. In bodo še, saj očeta ne bo k njim. Nikoli več...

Tončku je postalo v mlinu zatohlo kot v gostilni. Vsaka malenkost ga je tako spominjala mrtvega očeta, da ni mogel več prenašati. Zbežal je na prosto, kakor bi kradel.

Nemirno je obstal pri strugi. A pogled je objel mlinsko kolo, ki je molčalo in zaman čakalo, da bo po žlebu začebljala voda in udarila na lopatice.

»Ata so ga naredili s starim očetom. Zdaj pa...« je premišljeval Tonček. Prijelo ga je, da bi skočil v mrzlo vodo, zagazil do njega ter ga poljubil. Ne, ne poljubil. Vzel bi sekuro in ga stolkel na drobne kosce, da bi

splavalo po vodi proti Stični. Potem ga vsaj ne bi več spominjalo mrtvega očeta. Naslednji trenutek pa se mu je zdela že sama misel zločin. Pravi zločin.

»Ata, ata!« je zaihtel.

Vrgel se je v travo in si podprl glavo z rokami. Po komolcih so mu začele lesti mravlje, a se zanje še zmenil ni. Dolgo, dolgo je strmel v deročo vodo. Kot bi v njej plavali spomini na očeta, se je pred njim vrstila slika za sliko. In v šumenju potoka je razločno slišal očetov glas: »...staramo se, Tonček, staramo! Glej, da boš vedno priden! In ko me ne bo več, boš kdaj zmolil zame očenaš, kajne? Pa za maše boš tudi dal, ko boš kaj zaslužil, saj vem...«

Dečko se spominov ni mogel več otresti. Tudi plašili ga niso več. Potegnil se je naprej, da mu je obraz visel nad vodo. Nato je začel komaj slišno premikati ustnice: »Očenaš...«

Njegove solze so padale v potok in plavale s spomini v neznane dalje.

ČEZ TRI GORE, ČEZ TRI DOLE...

Po očetovi smrti se Tončku v Potoku ni zdelo več tako lepo. Zopet je pelo mlinsko kolo, pele so stope. Toda vesele in skoraj poskočne pesmi ni več slišal iz mlina.

Janez se je vrnil predčasno od vojakov. Je bila vsaj moška roka pri hiši, dasi je bil očetov testament pisan na mater. A Marijano je očetova nenadna smrt upognila in postarala za deset let.

Življenje je teklo svojo pot. Prišla je zima z dolgočasnimi večeri ter meglenim pajčolanom, ki je ovijal vso dolino. In konec je bilo tudi te: zamenjala jo je pomlad s svojo pestro lepoto, ptičjim petjem in cvetno preprogo.

Tončkov spomin na očeta je bil še vedno živ. Bil mu je svet kot skrivnosti rožnega venca. Prav ta svetost mu je pričarala veličino, ki ni bila več grenka kakor udarec onega septembrskega dne, ko je na postelji hropel umirajoči oče in so prišli župnik z Gospodom.

»Ata so znali vse,« je večkrat vedel povedati Tonček. In moral se je hočeš nočeš sprijazniti z mislijo, da ga ne bo nikoli več. Zdaj gospodari v Potoku Janez, ki je – kar se je vrnil od vojakov – še bolj trmast in vase zaprt kot poprej. Menda mu ni bilo po volji, da posestvo še vedno ni njegovo.

Mati so tisto poletje dobili pismo od sestre France, ki je bila poročena v Ljubljani. Naj bi poslala Tončka k njej v mesto, da bi se kaj naučil, je stalo v okornih vrsticah. Skrbela bi zanj kot za sina. In dolgčas bi jima ne bilo z možem. Saj so vsi otroci zdoma. Najmlajši sin

že kaplanuje na Gorenjskem, ena izmed hčera pa je odšla za kruhom tja daleč v Grčijo.

Hm! Pintarčkova mati niso vedeli, kaj reči. Morda bi iz fanta le kaj postalo? In rajni oče so tudi želeli, naj bi šel najmlajši, če že ne v ljubljanske, vsaj v novomeške frančiškanske šole. »Morda bi nekoč pel mašo kot sin tvoje sestre. Ali pa kot moj rajni stric Anton, Bog mu daje nebesa! Če ne, mu pa tudi ne bo škodilo pogledati, kako je v mestu. Doma bo tako prevzel najstarejši,« je včasih modroval Miha in prekladal med zobmi svojo ljubo pipico. Zdaj pa ji Franca sama piše, naj ji pošlje fanta. No, zaradi denarja bi ne bilo težav, saj ima Marijana nekaj prihranjenega.

Mati so vprašali svojega najmlajšega: »Tonček, kaj bi šel v Ljubljano?«

Tonček je gledal... Tako nenadoma je padlo vprašanje, da mu je pognalo v glavo sto in sto misli. In te se pode po možganih kot krave na pašniku, kadar se pripravlja k nevihti in so muhe sitne do skrajnosti. V Ljubljano? V šole? Iz Potoka? K teti?

Ko bi bili oče še živi, ne bi prav nič pomišljal. Samo nanj bi pogledal in če bi le malo mignili z brki, bi spregovoril kot mož: »Grem!« Tako pa sprva ni vedel, kaj bi materi odgovoril.

Se nadaljuje

SVETI FRANČIŠEK ASISKI

MARIJA KMETOVA

20

Ves razoran je bil obraz očetov, mati vsa onemogla v obupu. Prosila je mati, rotila jo, oče je ukazal, postal rezek in osoren – Klara, kakor da ju ne sliši. Mirno je dejala: »Odpustita mi, a domov ne pojdem več. Že sem poročena in nisem več vaša in ne svoja.«

»In sram te tudi ni,« je zavpil grof, ki so mu nabrekli lica v jezi, »da si ušla ponoči, udrla kar skozi vrtna vrata kakor tat, kakor potepenka? Ali se to spodobi hčeri grofa? In ali se to spodobi za žensko?«

Ortolana je bila vsa strta, nemo je iskala Klarinega pogleda, potem je dejala: »Pusti jo, Favorino! Iztrezni se in pride sama od sebe.«

Klara je odšla, zaskalelo jo je za hip v srcu, zbolela jo je rana staršev.

»Če ne gre z besedo – bo šla s silo!« je zagrozil Favorino in prišel čez nekaj dni s svojimi brati.

Niso čakali, da jim odpro vrata. Vdrli so v samostan, se zagnali po hodnikih, zgrabili Klaro, ki se je v najhujši stiski oprijela oltarja v kapelici, se odkrila in pokazala ostriženo glavo. Divje je zaklel Favorino, izpustil Klaro in ves besen odšel. Za njim so s krohotom zapustili drugi samostan. Klara je padla pred oltarjem in zašepetala:

»Odpusti jim, Oče! Tvoja sem in ostanem Tvoja na vse veke.«

Frančišek je zvedel o tem dogodku. Pritoževale so se benediktinke: »Bojimo se grofa. Zapali nam samostan, razžene nas. Huda je njegova jeza. Kakor nam je žal – a Klare ne moremo več imeti pod streho.«

Tedaj je odvedel Frančišek Klaro v bližnji samostan benediktink k Sv. Angelu v Pangu. Kako se je začudil, in se je začudila Klara in se razveselila obenem, ko je prihitela čez nekaj dni njena sestra Agneza k njej!

»Ljuba Klara,« ji je dejala, »tudi jaz hočem za

Kristusom. Daj, da ostanem pri tebi!«

Klara jo je objela in sklenila govoriti s Frančiškom.

Toda že isti večer je pridrvel Favorino z oboroženo četo in samostan, iztrgal Agnezo iz Klarinih rok in jo vlekel iz samostana.

»Ljuba sestra, pomagaj mi!« je iz vse duše klicala Agneza, se protivila in ustavljala močnim rokam. Vpitje in kletve, psovanje in tepež, suvanje in ruvanje – zaman!

»Naprej!« je klical Favorino. »Moramo jo spraviti domov! Zaročena je že; že je določen dan njene poroke! In da bi mi ušla še ta – ne!«

Vnovič so zgrabili, ji pulili lase, trgali obleko s telesa.

»Klara, Klara, pomagaj!« je ječala Agneza.

Klara pa je slišala vpitje in klice in ječanje in je prosila božje pomoči.

»Kaj vraga je v njej?« se je srdil oče.

»Težka je kot svinec,« je rohnel neki vitez.

»Pa vendar nisi podložena z železom? Da bi te!« In vnovič so jo zgrabili z vso silo.

»Ne gre – ne moremo!«

»Ni je moči spraviti z mesta!«

»Bomo videli!« je vzrojil stric Monaldo, dvignil je roko in jo hotel udariti po glavi.

»Joj, moja roka!« je viknil. »Ohromela mi je!«

Tedaj je prihitela Klara.

»Božja volja je. Ne izkušajte Boga samega,« je dejala mirno in se zazrla v družbo. Divje so se okrenili in oddrveli proti Assisiju.

»Da bi me strela, če bi se še kdaj samo v mislih ukvarjal z vama!« je zavpil Favorino. Ni ga bilo nikoli več. In

slutil ni, da bosta prišli na Klarino pot tudi njegova žena Ortolana in hči Beatrice. Komaj živo je spravila Klara Agnezo v samostan.

Ko je bil Frančišek zvedel še to, se je odpravil na Monte Subasio in prosil benediktince, če mu posodijo cerkvico sv. Damijana in samostan, ki je bil zraven.

»Dobili smo sestre,« je pojasnil, »in ni nikjer prostora zanje. Pri benediktinkah ne morejo ostati več, saj niso iz tega reda in tudi ne živijo po pravilih sv. Benedikta. Zatorej razumem, da jih sestre iz onega samostana ne morejo imeti pri sebi.«

Uslišali so ga in neizmerno je bil vesel Frančišek, ko je mogel sporočiti Klari, da je preskrbel zanjo in njene družice lastno hišo, »ki jo je dobil na upanje« od dobrotnikov z Monte Subasia.

3. SESTRA IN MATI KLARA

Kakor so se bili prej pridružili bratje Frančišku, tako so zdaj sledile sestre Klari, da bi živele po besedah Gospodovih. Kakor klic, ki je že dolgo spal v njihovih dušah, je vzdramila skrivnost žeje po notranjem življenju tudi ženski svet. 'Neveste Kristusove' so se oglašale in prihajale k Frančišku, ki jih je odvedel h Klari k Sv. Damijanu.

»Zahvaljen Gospod,« je govoril Frančišek, »ki si mi dodelil to milost, da smejo prebivati moje sestre v onem kraju, ki mi je najljubši in kjer sem bil zvedel za svojo novo pot življenja!«

Klari so izvolile sestre za svojo prednico. Bila jim je mati. »Pridigovati ne moremo,« jim je govorila, »kakor to delajo naši bratje. A moremo to, kar je v življenju ženske: izvršujmo ročna dela. Vezle bomo prte in prtice za oltarje, izdelovale mašne plašče in kar je še potrebnega za cerkev. Ne skrbimo za vsakdanji kruh! Glejte Frančiška, ki pravi, da je Gospod še posebej dolžan skrbeti za one, ki živijo po besedah evangelija.«

In sonce se je naselilo mednje.

Prihajali so bratje in jim govorili o Bogu. Tudi so jim pripovedovali o svojih potih, privajali reveže in bolnike, da so jim sestre pomagale in skrbele zanje. Kar je bilo najboljšega, so donašali bratje po Frančiškovem naročilu sestram k Sv. Damijanu. Živeli so kakor resnični bratje in sestre, in Frančišek je bil oče te družine.

Vse vesele so hitele sestre k izhodu, kadar je prišel Frančišek. Kakor bi bil prišel sam Kristus, so zrle vanj polne ljubezni in občudovanja v svojih srcih. In Frančišek je to videl in hudo mu je bilo.

»Grešnik sem, kos zemlje, kos prsti – in sestre me gledajo in me častijo, kakor bi bil enak Tebi, o Kristus!«

In se je zamislil in prišel spet nekoč k Sv. Damijanu. Sestre so čakale v cerkvi njegovih besed, a Frančišek je kratko zaukazal: »Prinesite mi pepela!«

Dobil ga je.

Potem je potresel pepel krog in krog sebe in si ostanek stresel na glavo. In je pričel peti miserere. Okrenil se je in odšel brez besede in pozdrava.

Sestre so sklonile glave, Klara je razumela...

In potem je prihajal Frančišek le malokdaj k Sv. Damijanu, čeprav je še z večjo ljubeznijo skrbel zanje in pošiljal brate, da pogledajo, kako jim je.

Klara pa se je bolj in bolj poglobljala v Gospoda. Ponoči je klečala pred Najsvetejšim in razmišljala trpljenje svojega Ženina. A kakor bi ne čutila utrujenosti, je legla le za kratko uro na butaro trtja in si dela pod glavo poleno. Ko je zaslišala lastovke in kose in škrjančke, je vstala, odšla v kapelico in prižgala luči na oltarju. Smehljal je odseval na njenem obrazu, urno in gibčno je hitela k zvoncu in pozvonila, da bi se zbudile sestre. Šel je glas in se dotaknil vsake sestre in ji povedal, da jo kliče Gospod. In šel je glas od stene do stene in skozi okna in se objel s svetlikanjem rose na travah in oljkah. Kakor golobice so prihitele sestre pred oltar, da se združijo pri sv. maši s Kristusom. Klara jih je gledala in jih ljubila.

In so govorile sestre:

»Slabo mi je bilo ponoči. Nalahno sem zaječala. Že je bila pri meni naša dobra mati in mi je dala mrzel obkladek na glavo.«

»Ranila sem se včeraj, ko sem nabirala dračja na vrtu. Skelela me je rana na nogi. Videla me je mati, kar sesti sem morala in pustiti, da mi je umila nogo in mi obvezala prst.«

»Jaz imam pa navado, da se razodevam ponoči. A zdaj sem bila vedno odeta. Kako to, sem si mislila? In glejte, nocoj sem videla našo mater, kako je tiho pristopila k moji postelji, me odela kakor otroka in me prekrizala.«

»In jaz jo gledam, vedno jo gledam, kako nam streže pri mizi, kakor bi bila najmanjša med nami. In vendar vemo vse, kako jo ljubi Gospod! Saj jo vidite, kako ji žari obraz, kadar vstane od mize Gospodove in kako so potem njene besede polne nadzemskega veselja.«

»Res. Ali ste jo videli na veliki četrtek, ko je bila tako zamaknjena v Gospoda, da ni spregovorila ves dan in je potem vzkliknila: 'Zakaj gorijo luči? Kaj še ni dan?' Tako je bila vsa polna nebeške luči, ko jo je gledala.«

Se nadaljuje

križem

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Pater Bazil, naš krušni oče

Na soboto sredi meseca julija leta 1974 sem prihajal iz Južne Amerike. Bil je sončen dan, letalo je pristalo na Tullamarinu mirno. Rekel sem si, tako, zdaj smo pa tukaj. Nova dežela, drug jezik in navade. Poskusimo, nikoli ni prepozno. Emigrant že drugič. Nisem bil več mlad, pa sem vseeno naredil ta korak.

Malo sem bil na trnih in nestrpno čakal na prtljago, ki nikakor ni prišla. Naenkrat zaslišim, da me nekdo kliče po imenu. Kar prestrašil sem se, kdo me pozna v tej gneči. Mlad uradnik v uniformi je hodil okrog in kar pravilno izgovarjal moj priimek. Hitro sem pristopil in v slabi angleščini potrdil, da sem to jaz. Kolikor sem takrat razumel angleško, mi je povedal, da me zunaj čaka 'father Bazil'. Malo sem takrat vedel o Slovencih v Avstraliji. Dr. Koce je gotovo posredoval, da sta me pričakala na letališču. Končno sem dobil kovček in odšel naprej. Zares sta me čakala zunaj in pater Bazil, nasmejan kot vedno, mi je stisnil roko. Povedal mi je, da ga pred vrati cerkve čaka par za poroko, mi pa smo še na letališču. Malo mi je bilo nerodno, bil sem utrujen in seveda tudi nervozen. Spotoma smo se pogovarjali o vsem mogočem. V Baraga House me je popeljal v prvo nadstropje, mi pokazal sobo in odhitel v cerkev.

Pozneje sva imela mnogo pogovorov, kadar je imel čas. Bil je zaposlen dan in noč, še pri kosilu in večerji ga niso pustili pri miru. V njegovi sobi je bila luč pozno v noč – imela sva namreč sobi skupaj. Nekoč, ko sem prebiral Misli, v katerih je večino člankov napisal on sam, sem mu omenil, da je njegov slog slovenščine zelo lep. Spet se je malo nasmejal in prepričljivo izjavil: 'Vem, ker sem imel dobrega profesorja slovenščine, tvojega očeta.' Moj oče je bil odličen profesor slovenščine, skrajno pedanten. Dobro se spominjam, ko je prinesel domov šolske naloge razreda, katerega razrednik je bil. Vedno mi je dal za prebrati dve najboljši nalogi. Rekel je: »Tukaj prečitaj, kaj pomeni lep slog. Spogledaj se!« To sta bila spisa našega patra in učenca Korošca iz Sv. Trojice nad Blokami.

Ne morem si predstavljati, od kje je pater jemal moči. Ni bil več mlad in vse je nosil na svojih ramah. Maše, poroke, krsti in pogrebi, ki so se pogosto vrstili v naši cerkvi. Pa še druge posvetne dolžnosti in napadi naše stare oblasti iz domovine, ki je neprestano uspešno metala polena pod noge, tako da je prepričala marsikaterega poštenega kristjana, da je bilo doma vse v redu in bi moral naš pater popustiti. Danes vidimo, da se ni motil.

Spominjam se, ko je naš pater prvič po osamosvojitvi odhajal v svojo rodno domovino. Spremljal sem ga na letališče. Prav tako sem prišel, ko se je vračal. Patru Niku, ki ga je takrat nadomeščal, sem povedal, da prihajam predvsem zato, da mu vrnem za moj prihod pred osemnajstimi leti. Mogoče mu je povedal.

Naj omenim še eno tragično zgodbo. V času, ko sem živel pri patru, so se včasih dogajale neverjetne toda resnične zgodbe. Naš pater ni imel samo veselih, ampak tudi žalostne prigode, ki jim je moral biti kos.

Sobo pri glavnem vhodu je pater preuredil za sprejem gostov. V tej sobi je bil košček naše domovine. Omare iz stekla z narodno nošo in drugimi spominčki iz domovine. To je bil njegov ponos, da je lahko na ta način predstavil nas Kranjce tujcem.

Nekega dne so pripeljali mladega fanta, Slovenca, poročenega z Grkinjo. Imela sta majhno hčerkico. Nekaj časa je bil v bolnici, popustili so mu živci, zmešalo se mu je. Žena in hčerkica sta čakali, ko so ga pripeljali nazaj. Dva strežnika sta ga spremila noter. Trdili so, da je že ozdravljen. Mirno se je ogledoval okrog, pogledal ženo in otroka. Veseli sta bili in sta se mu smeje približali. Naenkrat se je v tem mladem človeku nekaj zavrtelo. Podivjal je in se začel zaletavati v steklene omare, da je bil ves krvav. Pater je poklical policijo in štirje so ga komaj spravili v red. Žena in punčka sta se prestrašeno stiskali v kotu. Sanje, da bo očeta končno spet doma, so se razblinile. Odvedli so ga od koder so ga pripeljali. Nikoli več nisem slišal, kaj se je zgodilo z nesrečnikom.

Naj pri tem pisanju omenim še našo požrtvovalno in dobro, tudi že pokojno sestro Emo. Vedno nasmejana je

že ob šestih zjutraj stala pri štedilniku in čakala name, ki sem takrat delal ponoči. Postregla mi je z dobrim zajtrkom. Vsi smo bili deležni njenih dobrot in prijazne besede. Miza v kuhinja je bila zbirni prostor, kjer smo se po maši s patrom na čelu pogovarjali o vsem mogočem.

Končno tisto nepričakovano slovo našega patra Bazila. Telefoniral sem znancu, pogovarjala sva se, kaj se bo v Kewju dogajalo. Omenil sem, da nas bo že pater kaj obvestil, pa mi na lepem pove: »Kaj ne veš, da je pater Bazil umrl?« Spravilo me je iz tira, saj tega nisem pričakoval. Vsi smo imeli občutek, da nas bo on še naprej pokopaval, preden bo sam odšel. Zadelo me je, ker smo izgubili očeta, ki nam je bil v uteho in pomoč. Na molitve nisem šel, ker nisem hotel videti patra v krsti. Hotel sem ga ohraniti v spominu nasmejanega in živahnega, kakršnega smo srečevali vsak teden pri maši. Tudi na pogreb nisem mogel. Pridružil sem se maši, ki je bila veličastna. Bil je spoštovan in dobro poznan. Prišli so tudi avstralski predstavniki. Videlo se je, da smo izgubili velikega človeka, duhovnika, prijatelja, ki nas je razumel in vodil. Pravijo da 'če zrno ne umre, ne rodi sadu'. Danes lahko občutimo neutrudno delo našega patra Bazila.

Spominjam se, kako sem po maši stal zunaj ob cerkvi pri njegovi krsti, jo gladil in premišljal, hotel sem biti blizu njega za slovo. Pogrebci in častni gostje so prihajali iz Baragovega doma. Na vratih se je pojavil nadškof Pell v spremstvu duhovnika, ki mu je zatrjeval: »Moliti moramo,« škof pa je pogledal proti nebu in korajžno dejal: »Kar potrebujemo ta trenutek, je dež.«

Takrat je bila v Melbournu suša kot že dolgo ne. Tudi v naših srcih se je pojavila. Vsi smo se spraševali, kaj pa zdaj. Bo že Bog pomagal, so preudarjali nekateri in bodrili druge. Slovenski pregovor pravi: »Bo že kuk, še vedno je bilo kuk.« Lahko si za vedno zapomnimo, da bodo ime in zasluge našega patra Bazila ostale trajno zapisane, dokler bo slovenski rod živel pod Južnim križem. Zgodovina slovenskega naroda bo zapisala njegovo ime, nič ne bo zamočlanega, niti to, da je bil mlad domobranski bolničar, ki je obvezoval na samo svoje tovariše temveč tudi vse druge.

Slovenci smo zelo škrti in samozavestni in neradi dajemo priznanje drugim. Naš pater Bazil si zasluži vse, ker je s svojim vztrajnim delom in požrtvovalnostjo storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da je pomagal naši skupnosti. To je mnenje vseh, ki smo bili deležni njegove pomoči. V nebesih pa si je gotovo zalužil mesto med izbranimi. Naj počiva v miru. Nikoli ga ne bomo pozabili!

Globoko se priklonim njegovemu spominu!

Vdani **SREČKO BARAGA, VIC.**

Domovini

Domovina draga, mila,
kako z veseljem spominjam se te,
zdaj ko v tej deželi daljni
človeške skrivnosti spoznava srce.

Domovina draga moja
zdaj oproščam te vsega,
da ti meni, hčerki rodni,
skrbna mati nis' bila.

Moj svet s senco si zakrila,
povzročila vihar težak.
In med žarke sreče moje
pregnila oblak teman.

Odhitela sem v tujino,
da preženem krut oblak,
željna lepih, sončnih dnevov,
da izkopljem skrit zaklad.

Naj povem ti, domovina,
da sem našla trda tla.
Svetlo sonce se je skrilo,
s kopanjem sem se mučila.

Življenja šola je zahtevna,
blagor mu, ki napravi lep izpit.
Naj bo doma ali v tujini,
brez trpljenja ni izid.

Nebo se meni zdaj zjasnuje,
nekaj svetlih zvezd blesti.
Upam, da bo lepše vreme
mi prineslo boljših dni.

Še vedno truda polno kopljem,
cekinov zlatih si želim,
razum, ljubezen, potrpljenje
zaklad človeka naj bi bil!

ANA ČARMAN, ASPLEY, QUEENSLAND

Materinski dan v Adelaidi

Zelo poredko se kdo iz Južne Avstralije oglasi s kakšnim prispevkom za naš ljubljene mesečnik. Je pa prav, da poleg našega g. patra Janeza še kdo od časa do časa kaj napiše.

Tokrat o materinskem dnevu tu pri nas v slovenskem verskem središču. Res lepo smo se imeli. Za matere leta so bile izbrane naše najstarejše matere. Dobile so lepe lončnice – ciklame. Deklice, ki so mamicam lepo

Pater Janez izročja ciklamo gospe Loti Ahlin

deklamirale, so dobile enake lončke ciklam, za dar njihovim mamam. Seveda brez Rosemary, ki je vse lepo povezovala, ne bi šlo, saj je res desna roka v naši skupnosti in zasluži pohvalo. Po maši smo bile vse matere in žene postrežene v dvoranici. Lepo je bilo videti može v predpasnikih (tudi naš pater ni bil izjema). Mladi so pekli meso in stregli. Najbolj pa so se odrezali Ahlinovi mlajši, saj so prav vsi priskočili na pomoč. V imenu mater najlepša hvala vsem, ki so na kakršen koli način sodelovali, da je bil dan res lep. Posebna hvala pa še patru, ki je vse tako lepo organiziral. Z lepimi pozdravi

MARTA ZRIM, ADELAIDE, S.A.

Vrnitev lastovk

V maj: Vrnitev lastovk ustavila pri znamkah, ki so izšle v Sloveniji. Ena je pritegnila mojo pozornost, znamka z motivom lastovke v spomin vrnitve izgnancev 1942-1945. Čeprav je preteklo 55 let od tistih težkih časov izgnanstva, ta odmaknjeni čas še močno živi v nas. Svet ne ve, pa tudi nekateri Slovenci ne, da je leta 1941 nemški okupator izgnal 63.000 slovenskih ljudi v nemška taborišča. Grozote so se dogajale povsod po domovini, del Dolenjske pa je bil obsojen na popoln

izgon. Dvajset kilometrov južno od Save in ob Sotli je okupator izgnal vse prebivalce, cele družine so se morale v nekaj urah pripraviti za trnovo pot v tujino. S seboj smo lahko vzeli le najnujnejše stvari, odvzeli so nam imetje, domovino, svobodo.

Kot izgnance so nas nemški vojaki (graničarji) odpeljali najprej v grad Rajhenburg, kjer je bil leta 1941 eden največjih zbirnih centrov za transportiranje Slovencev v nemški rajh. Natančno so nas popisali in obesili vsakemu okrog vratu ovalno kovinsko ploščico s številko. Po zvočniku so klicali družine na dvorišče za transport. Vsak dan sta odpeljala dva transporta po tisoč Slovencev v različne nemške pokrajine in vsak dan so pripeljali nove izgnance v Rajhenburg. Našo in več drugih družin so poslali v pokrajino Thuringen. Takoj drugi dan po prihodu v taborišče (lager) je 'lagerführer' poslal na delo vse odrasle od štirinajstega leta naprej. Morali so opravljati najtežja dela v poljedelstvu, gozdarstvu, na železnici, pri gradnji cest in v tovarnah. Izgnance so Nemci izkoriščali kot ceneno delovno silo, otroci smo morali v lagersko šolo.

Svoja najlepša otroška leta (od desetega do štirinajstega) sem preživela v taboriščih Schwartzburg, Schloss Tonnich, Schnepfental, Waltershausen, Eisenach, Rudolfstadt in Bamberg. Trpljenje v izgnanstvu je trajalo tri leta in devet mesecev.

MARIA JAMŠEK, RIVERSTONE, NSW

Kdo jih pozna?

Če kdo od bralcev ve, kdaj in kje je bila spodnja fotografija posneta in kdo so ljudje na njej, naj prosimo pokliče Mileno Brgoč na telefonsko številko (03) 9802 2958.

Youth 2000

Dvanajstega, trinajstega in štirinajstega maja je Avstralija gostila drugi duhovni vikend Youth 2000. Udeležilo se ga je okrog 120 mladih iz škofije Parramatta in nekaj iz podeželja, tja do Newcastlea in Alburyja. Duhovni vikend je bil veličastno doživetje in dal mladim priložnost, da vdihnejo novo življenje katoliški Cerkvi in ponesejo Jezusa in njegovo Cerkev v novo tisočletje.

Vsak dan smo imeli mašo in molili rožni venec. Vse dni je bil v izpostavljenem Najsvetejšem navzoč Jezus. Podani so bili različni govori kot na primer: 'Kdo je Jezus in kakšno vlogo igra v mojem življenju?', 'Sprava', 'Jubilejno leto', 'Fatimska prikazovanja' in 'Zgodba Naše Gospe iz Guadalupa'. Govorniki so znali pritegniti mladino. Zelo srečni smo, da smo imeli za voditelja duhovnih vaj patra Bernarda, frančiškana iz New Yorka. Govoril je inteligentno in povezano ter hkrati zelo zabavno (bil je prav takšen kot Seinfeld). Njegove besede so se dotaknile srca in duše mnogih mladih. Nekaterim govorom so sledile delavnice, kjer smo bili razdeljeni v manjše skupine, da je imel vsak udeleženec možnost z drugimi deliti svoje misli, čustva, vrednote in verovanja.

Glasba je bila hkrati živahna, duhovno privzdigujoča ter počasna, reflektivno obarvana. Bila je ravno prava mešanica skupne molitve, osebne češčenja in osebne molitve. Veseli smo, da je bila med nami Carmen, organistka iz Sv. Rafaela, ki se je priključila ansamblu. Bila je tako prevzeta, da je nekaj pesmi z duhovnega vikenda že zaigrala pri maši!

Težko je opisati dogajanje ali posledice, ki jih je ta vikend sprožil – izkušnja je tako močna, da je edini način, da zares razumeš, da se ga udeležiš.

Zame je bil eden od viškov duhovnega vikenda v soboto zvečer, ko smo se vsi lahko dotaknili Jezusovega plašča kot se ga je dotaknila bolna žena v poglavju iz

Biblije 'Jairova hči in žena, ki je krvavela' (Luka 8, 40-48). Vsi smo klečali okrog oltarja iz gorečih sveč in vsak je imel na razpolago nekaj trenutkov, da se je dotaknil plašča, ki je bil ovit okrog Najsvetejšega. Ko smo držali plašč, smo lahko izrekli prošnjo za posebne namene. To je bilo najbolj čudovito in magično doživetje, po katerem so se ljudje počutili osvobojeni! Moja prijateljica, ki ni bila nagnjena k religiji, je bila nad duhovnim vikendom navdušena in se mi je večkrat zahvalila, da sem jo povabila in opogumljala, da je ostala do konca. Obnovila je svojo vero in poglobila ljubezen do Boga. Več takšnih doživetij se je zgodilo v teh treh dneh.

Drugi višek je bilo zame nedeljsko jutro, materinski dan, ko smo okronali Marijin kip s krono iz vrtnic in okrog nje postavili 12 sveč. Temu je sledilo petje pesmi, posvečenih naši Materi.

Čeprav moji opisi vikenda morda niso duhovno navdihujoči, je vzdušje vsekakor bilo takšno. Prepričana sem, da je vsak udeleženec poživil svojo vero in obogatil ljubezen do Boga in globoko osebno ljubezen do Jezusa. Resnično rada bi opogumila slovensko mladino, da se udeleži duhovnih vikendov v prihodnosti.

Rada bi se zahvalila p. Valerijanu in p. Filipu za molitve, spodbudo, podporo in sodelovanje. Bila sta navzoča v soboto zvečer in p. Filip je somaševal pri sobotni maši in mi pomagal voditi desetko mednarodnega rožnega venca v slovenščini. Druge desetke smo molili v latinskem, malteškem, italijanskem in filipinskem jeziku. Vse za Jezusa po Mariji

JULIE BRCAR, SYDNEY, NSW

Pokojni

MATILDA IAKIN, roj. Leban, 14. 3. 1921 v Črničah pri Gorici je umrla v Unanderri 19. novembra 1999.

Prvega junija 2000 je na svojem domu v Campbellfieldu umrla FRANCES MATKO. Rodila se je v Zagorju ob Savi 18. 11. 1924. Pokopana je v Glenroyu na pokopališču Northern Memorial Park. Zapušča sinova Sama in Johna, snaho Noelene in vnuke Marcusa, Stevena in Cassandro.

Iz pozdravnega govora ob 10. obletnici ASK na dan slovenske državnosti v Kewju

Na začetku osemdesetih mi je bratranec, ki je bil miličnik, svetoval, naj ne hodim domov v Slovenijo, ker sem 'na seznamu' z oznako 'OH', kar pomeni: 'Odmah hapšiti'. Prav gotovo sem si zato tako močno želel lastne države, kjer bom svoboden, slovenski državljan.

Ta želja se je še poglobila, ko sem leta 1985 vprašal za vizo in so dejali, da morajo vprašati Beograd. Sporočilo je potovalo dober mesec in se je nazadnje glasilo: 'Odgovor je negativen.'

Ko smo 28. novembra 1988 pred parlamentom v Canberri množično zahtevali svobodo za Janšo in sodelavce, nato ustanavljali narodne svete in ASK ter pozneje izbirali delegate za ustanovitev Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani, se je moje navdušenje in prepričanje v svobodno Slovenijo stopnjevalo vse do večera, ko smo na trgu pred državnim zborom slišali veličastno razglasitev slovenske samostojnosti.

Za priznanje Slovenije je bilo treba veliko pisanja, govorjenja in prepričevanja. Ko sem po razglasitvi samostojne Slovenije govoril z bivšimi sošolci in znanci, sem se zaklinjal, da bo Slovenija priznana. Vsi so bili namreč prepričani, da se Jugoslavije ne bomo rešili, pa se je tudi ta travma končala.

Zato je zdaj med nami takšna apatija. Prepričani smo, da smo dosegli, kar se je dalo. SSK je Sloveniji pomagal do osamosvojitve, pripomogel je do mednarodnega priznanja, zato ga zdaj več ne potrebujemo. Kako zgrešeno je to mišljenje. Če menimo, da je slovenska družba demokratična, sposobna za Evropo in sožitje, se močno motimo. To so nam pred kratkim dokazali nekateri izvoljeni poslanci v slovenskem državnem zboru. Njihov odnos do drugače mislečih, predvsem do nas, ki smo za nekaj let zapustili Slovenijo, je grozljiv. Imajo nas za manjvredne in tujce, celo za golazen, katero je treba pobiti. To kaže na izobrazbo, ki jo danes težko najdemo v kulturnem svetu. Na vse te pomanjkljivosti

je treba opozoriti in SSK je pri tem še kako pomemben.

To me pripelje do vsakdanje slovenske dileme v Sloveniji in tudi tukaj v Avstraliji. Kolikokrat smo prezirani in še in še slišimo, da smo politični, da je vse narobe kar je političnega, da politika uničuje in kviri. Kako spretno je takšno zavajanje. Kaj se zgodi brez politike? Mar nam ne reže kruha, mar ne odloča o višini pokojnin in plač, o vzgoji otrok, o tem kje in kdaj lahko gradimo cerkve in starostne domove? Kdo odloča o vojnah in našem vsakdanjem življenju, če ne politika? Ta ista politika, ki je med našimi rojaki tako zasovražena in mnogokrat močno kritizirana.

Tako temeljito nas je zaslepil bivši režim, da radi prepuščamo vso odgovornost za politiko tistim, ki so si jo šestdeset let lastili. Prepuščamo jim vse odločitve o narodu, o vzgoji, o davkih in zlagani zgodovini, o vsem, s čimer se nam ni prijetno ukvarjati. Vendar je naša odgovornost, da se za politiko zanimamo in se z njo sprijaznimo. Brez politike narod ne more biti narod.

»Narod naj si srečo kuje sam«, je zapel pesnik. Le kako, če vsakemu človeku oponašamo politiko in skrb, ker se boji za narod. Dr. Evangelist Krek je dejal: »Politika je skrb za narodni blagor.« Če to skrb prepovedujemo poštenim ljudem, se je pollaščajajo nepošteni. SSK in s tem ASK ter SNS se ukvarjajo z narodno politiko in prav zaradi tega jih kritizirajo in sovražijo. To bi bilo opravičljivo, če bi se ukvarjali s strankarsko politiko, pa še ta je potrebna civilizirani družbi.

Po bežnem pregledu slovenske stvarnosti in vsakdanosti bi nam moralo biti jasno, kako nujno potrebne so naše civilne organizacije, kot so: SSK, ASK in SNS. SSK brez članstva pa ne more delovati, niti ne predstavlja naroda. SSK mora imeti zaledje, ker je sicer suha veja drevesa. Vsak od Vas je SSK potreben, če želimo vzgojiti civilno družbo, ki bo narodu naravnavala pot v pravo demokracijo.

Zato se veselimo uspehov, desete obletnice ASK in praznovanja Dneva državnosti. Veselimo se naše Slovenije in zahtevamo od nje materinske odnose, da bo odprta in dobra do svojih otrok razstresenih po vsem svetu. Čestitam Vam za Dan slovenske državnosti, ker ste ta dan pomagali ustvariti. Čestitam vam, ker ste ob težkih nalogah in veliki kritiki vztrajali, nekateri celih deset let. Morda nismo tako pomembni, toda pomemben in nenadomestljiv je Svetovni slovenski kongres, kateri ne more živeti in delovati brez članov, zato Vas prosim - vztrajajte.

CVETKO FALEŽ, PREDSEDNIK ASK, CANBERRA

Čestitka Radia SBS

Ob srebrni obletnici Radia SBS voditeljici slovenskega programa v Melbournu in Sydneyju in sodelavci čestitamo našim poslušalcem in vsem nekdanjim radijskim delavcem ter se jim zahvaljujemo za podporo in zvestobo naši radijski postaji. Zahvaljujemo se tudi naši novi domovini, da nam je ta program omogočila. Še naprej želimo s kakovostnimi programi razveseljevati naše poslušalce, jih povezati med seboj in drugimi etničnimi skupinami ter tako pomagati k složnosti in pestrosti naše nove domovine. Obenem želimo še naprej ostati pomembna vez med poslušalci in rojaki v domovini in širom po svetu. S posredovanjem informacij pa bomo prispevali tudi k razvoju družbenega, kulturnega in gospodarskega življenja.

Ostanite z nami na etru in obiščite SBS Radio On-line na naslovu: www.sbs.com.au.

ELI RIZMAL, MELBOURNE

MARIZA LIČAN, SYDNEY

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$85.- Zora Johnson, Ivan Mohorko; \$35.- Egidij Markežič, Karel Geržina, Ida+Jože Jež; \$30.- Jože Potočnik; \$20.- Alojz Ašenberger, Alojz Kastelic, Adriana Stepančič, družina Toš; \$15.- Pavla Bernetič, Stanislav Kolar, Krista Mautner, Ernesta Vran, Jože Vuga, Alojz Grlj; \$10.- Marijana Mencinger, Alojz Seljak, Ivan Majcen, Vinko Jager, Fani Šajn, Marija Kosi, Leopold Dejak, Anton Ferfila, Milka Kropelj, Ivan Žič, Justina Miklavec, N.N., Maria Jamšek, Marica Podobnik, Rajko Vidmar, Olga Sfiligoj; \$5.- Jože Težak, Janez Primožič, Štefanija Vitez, Lilijana Brezovec, Jože Malnarič, Franc Šenkinc, Ivanka Kuzmanovič, Jure Moravec, Francka Kotnik, Anton Brumen, Maria Slokar, Ivan Zelko, Sonja Fon, Štefan Vuk, Tereza Žnidarič, Maria Golenko, Janez Tadina, Franc Horvat, dr. Marko Coby, Richard Bogatec, Zdenka Novak, Rozina Žličar, Marija Zorzut, Angela Damiš, Drago Pinterič, Marija Valenčič, Marija Dolenc, Alexander Bole, Albina Barbis, Jože Ramuta, Rozina Tkalčević, družina Brodnik, Ivanka Hrvatina, Mariana Smit, Marija Stavar, Maria Zemperi.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$50.- Anica Klekar; \$20.- Marija+John Kosi, Alojz Fabjančič; \$15.- Karl Horvat.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$250.- Milka Zanier; \$50.- K.O.; \$25.- Toni Konda (od prodaje medu)

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$50.- Marija+John Kosi, Juliana+Alexander Gubic, Alojz Grlj; \$20.- Slava Burlovič, družina Majcen; \$15.- Marta Ogrizek; \$10.- I. Kreševič.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$200.- N.N.

DOM MATERE ROMANE

\$255.- namesto cvetja na grob Francu Petelinu.

VSEM DOBROTRNIKOM BOG POVRNI!

CERKEV BLAŽENEGA A.M. SLOMŠKA

V Košakah naj bi zrasla nova cerkev, posvečena A.M. Slomšku. Temeljni kamen zanjo je ob Slomškovi beatifikaciji že blagoslovil sam rimski škof Janez Pavel II. Prispevke lahko pošljete na naslov Misli, lahko pa jih tudi nakažete na:

Prejemnik nakazila: Župnija Maribor – Košaki, V. Kraigherha 2, 2000 Maribor, Slovenija

Namen: Prispevek za gradnjo cerkve v Košakah

Banka: *Krekova banka d. d. Maribor*

Številka računa: 24100-1504797-7160

Nove slovenske znamke, ki vam jih predstavljamo, so izšle aprila in maja 2000. Poslala nam jih je kot ponavadi gospa Maura Vodopivec iz Južne Avstralije. Znamka **EUROPA 2000** je izšla ob petdesetletnici Evropske unije. Članice PostEuropa, združenja evropskih pošt, katerega članica je tudi Pošta Slovenije, so na svojem planetarnem zasedanju

na Malti izbrale znamko, ki so jo vse evropske pošte izdale maja 2000. Prvič v zgodovini PostEuropa bo enotna znamka avtorja Jeana-Paula Cousina iznačevala plačano poštnino širom Evrope. Znamka, na kateri so upodobljene močvirne rastline in živali je izšla v počastitev 5. junija, ki je **SVETOVNI DAN OKOLJA**. Znamka **METEOROLOGIJA**, izdana ob 150-letnici meteoroloških opazovanj in meritev v Sloveniji, prikazuje sodobni

električni anemogram (vetromer) in bodečo nežo kot simbol ljudskega napovedovalca vremena. Znamka **NOGOMET** proslavlja slovensko udeležbo na enajstem evropskem prvenstvu na Nizozemskem in v Belgiji. Znamka **RADIOAMATERJI** napoveduje 3. Svetovno prvenstvo radioamaterskih ekip v Sloveniji, ki se prvič odvija izven ZDA, poleg tega pa v letu 2000 radioamaterska dejavnost proslavlja tudi 50-letnico uradnega delovanja. Potem so tu še znamke **GRAJSKE STAVBE NA SLOVENSKEM** (predjamski grad, velenjski grad, grad Podsreda in blejski grad) znamka **OLIMPIJSKE IGRE SYDNEY 2000** in znamke iz serije **SADNE VRSTE V SLOVENIJI**, ki tokrat obravnavajo jablano (jabolčni cvetožer, cvet jablane in sorta Dolenjska voščenska).

Pisma o slovenščini našim rojakom v Australiji, XXII.

Mirko Mahnič

Glagol (nadaljevanje)

Opomniti moramo, da je pravi glagol pravzaprav le tisti, ki mu lahko določimo osebo; kljub temu štejemo h glagolu tudi nedoločnik, namenilnik, glagolnik in deležnike.

Tudi glagolske oblike temeljijo na **stalni osnovi** in na nji pritaknjeno **spremenljivo obrazilo**. Ločimo tri osnove in tri obrazila: nedoločniško, sedanjiško in velelniško (osnova: **nes-ti, nese-m, nesi-te!**; obrazila: **nes-ti, nese-m, nesi-te**).

Z ozirom na nedoločniško osnovo, ki ima različne pripone, imamo **šest glagolskih vrst** (pripone: dvig-**ni-ti**, vid-**e-ti**, hval-**i-ti**, del-**a-ti**, kup-**ova-ti** in brez pripone);

z ozirom na sedanjiško obrazilo pa **štiri glagolske vrste** (prim-**em**, plav-**am**, hval-**im**, kupu-**jem**).

Glagolski **vid** izraža trajanje dejanja: glagoli, ki izražajo hipno dejanje, so **dovršni** (narediti, ozreti se, prešteti), tisti, ki izražajo trajanje ali ponavljanje, pa so **nedovršni** (delati, ozirati se, šteti). Če privzame nedovršnik predlog, postane dovršnik: kolnem – **prekolnem**.

Glagole, katerih dejanje prehaja na predmet zunaj osebka, imenujemo **prehodne** (Janez zida **hišo**, kupili smo **konja**); če tega prehajanja ni, govorimo o **neprehodnih** glagolih (umirati, plavati – je mogoče reči 'plavati vodo, morje' ali celo 'plavati plavanje'? ali pa 'plavati kravl'?)

Osebnostne glagolske oblike

Glagol poleg osebe (prva, druga, tretja) in števila (ednina, dvojina, množina), pogosto pa tudi spol, označuje tudi čas, v katerem se dejanje godi. Naš jezik pozna štiri čase: sedanje (delam), prihodnjega (bom delal), preteklega (sem delal) in predpreteklega (sem bil delal). (Pomnimo: predpretekli čas navadno tvorimo samo z dovršnimi glagoli.)

Sedanjik tvorimo z osebnimi obrazili, ki jih pritikamo sedanjiški osnovi (ta je enaka 3.os.ed.: on dela):

Osebe:	ednina	dvojina	množina
1.	dela-m	dela-va (-ve)	dela-mo
2.	dela-š	dela-ta (-te)	dela-te
3.	dela	dela-ta (-te)	dela-jo

(Oblike delave, delate za ženski in srednji spol dvojine nastopajo zelo redko, a še niso izumrle.)

Za **prihodnji, pretekli in predpretekli čas** nimamo samostojnih oblik (kakor jih ima sedanjik), ampak jih sestavljamo s pripadajočo obliko glagola **biti** in opisnim deležnikom na -l, ki se ujema s spolom in številom osebka:

prihodnji čas: bom delal, bo delala, bomo delali

pretekli čas: sem delal, je delala, smo delali

predpretekli čas: sem bil storil, je bila storila, smo bili storili.

Glagol **biti** pa ima osebna obrazila ne le v sedanjiku, temveč – kot edini izmed glagolov – tudi v prihodnjiku. V sedanjiku ga spregamo: sem, si, je, sva, sta, smo, ste, so; v prihodnjiku pa: bom, boš, bo, bova, bosta, bosta, bomo, boste bodo.

Glagol **biti** pomaga drugim glagolom delati ne le čase, ampak tudi naklone in načine – zato ga imenujemo **pomožni glagol**.

Nekakšne izjeme so ob **biti** t. im. brezpriponski glagoli **dati, jesti in vedeti**. **Dati** ima v 3. os. množ. več oblik: dajo, dado, dajejo, **jesti**: prav tam jejo in jedo, tako tudi vejo in vedo (od vedeti).

Ja, glagol ni kar tako, težko ga je izčrpati in še težje učinkovito razložiti. Kar recimo, da je naš glagol težji kakor angleški.

Prihodnjič bomo govorili o glagolskih **naklonih in načinih**. (Oglejte si shemo v prejšnji številki.)

Pri nas je poletje, gremo malo na morje. Lepo se imejte!

RAZVEDRILO

Rešitev križanke iz junijske številke:

Vodoravno: 1. vrtnar; 4. osa; 7. Anton; 8. dresen; 11. oba; 12. roki; 13. akna; 15. okoli; 16. zmota; 20. orel; 23. oprh; 24. upa; 25. aldina; 26. rakev; 27. ala; 28. Avrora.

Navpično: 1. vedro; 2. nasilje; 3. rana; 4. Oton; 5. soba; 6. Ana; 9. rok; 10. EKO; 14. komodor; 17. OPI; 18. trn; 19. Ahaja; 20. opal; 21. Raka; 22. lava.

SmEšNiCe

NA ZDRAVJE

Na čiščenje želodca pripeljejo hudo pijanega možaka:

»Zastrupitev z alkoholom,« pravi zdravnik.
»Nemogoče, ves čas smo pili samo na zdravje.«

POLICIJSKA

Med redno kontrolo policist ustavi avto, pogleda gume in reče voznici:

»Zelo zanič profil imate!
»Veste kaj,« mu odvrne. »Tudi vi niste ravno lepoteč!

TAJNIŠKA DELA

Učenci pišejo nalogo z naslovom: Kaj bi delal, če bi bil šef?

Vsi vneto pišejo, le Jurček sedi križem rok. Učiteljica:
»Toda Jurček, zakaj nič ne pišeš?«
»Čakam tajnico.«

PRI ZDRAVNIKU

Jožica obišče zdravnika:

»In kaj je narobe z mano?«
»Nič posebnega: preveč jeste, preveč pijete in se premalo gibljete.«
»Dobro, zdaj pa mi to napišite še po latinsko, da bom lahko v službi dobila teden dni dopusta.«

MOČNEJŠI

»Moj sin je star šele eno leto, pa že dvigne stol.«
»To ni nič: moj je star le tri mesece, pa ponoči dvigne pokonci vso družino.«

SPOMIN

»Kaj pa imaš v medaljonu? Verjetno je kak drag spomin?«
»Da, zelo drag, pramen moževih las.«
»Ampak saj je mož vendar še živ.«
»To je res, ampak las pa nima več.«

DOPUST

Jože in Roza preživljata prelep dopust na morju. Zvečer se vrmeta v hotel na večerjo in natakar vpraša:
»Gospod, kaj lahko prinesem?«
»Pečeno ribo, krompir in liter domačega vina.«
»Kaj pa za vašo gospo?«
»Eno razglednico, že lep čas se ji nisem javil z dopusta...«

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

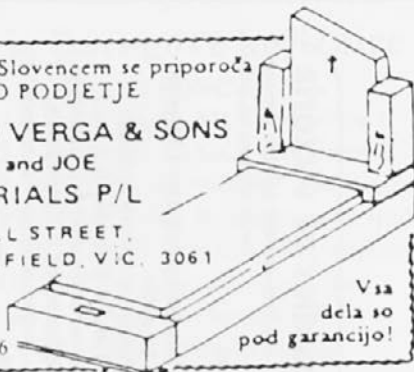
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ WALTER DODICH AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART *Camberwell Office*
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE (03)	3996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	
MALVERN	9576 0433	
MOORABBIN	9532 2211	

Frances Tobin & Associates

EAST BURWOOD 9802 9888
BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRIM

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo**
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
"For you - our future"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7777

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

institute for slovenian studies of victoria

vas vabi na svoje spletno stišče
www.thezaurus.com

Nudimo Vam:

- * Izbrane **internet povezave** s Slovenijo in Slovenci po svetu
- * **Arhivi** Slovenske kulture in jezika
- * **Internet revijo Sloveniana** z vrsto člankov o slovenskih kulturnih posebnostih
- * **Diskusijske teme** in **Kramljalniki**, kjer lahko s svojim mnenjem sodelujete in polemizirate

Obvestila na zvezi...

www.thezaurus.com
slovensko kompas v vesolju informacij.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, sa so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN, I, II. in III. del. Cena I. dela je 10 dolarjev, cena II. in III. dela 15 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

NOVO! Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

NOVO! Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCIV MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

NOVO! Jožica Polak: TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - zbirka pesmi rojakinje iz Brisbana, ki je izšla v samozaložbi. Cena je 15 dolarjev.

Janez Janša: PREMIKI - Nastajanje in obramba slovenske države 1988-1992. Cena \$40.

PALME MUČENIŠTVA: Ubiti in pomorjeni slovenski duhovniki, redovniki in bogoslovci in nekateri verni laiki. Cena je 30 dolarjev.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

MELODIJE MORJA IN SONCA

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Mavrica I

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Mavrica II

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

FANTJE S PRAPROTNA - Pojo slovenske ljudske pesmi

MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

TRŽAŠKI OKTET - V živo - dal vivo - live

ŠTAJERSKIH 7 - Povej, da Slovenec si

SIMONA WEISS - Mati; največji uspehi

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane

Slovenski dom za ostarele

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home

Slovenian Hostel for the Aged

Ph: 03-9853-1054 Fax: 03-9855-0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste amo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING THE MILLENIUM YEAR 2000

IF YOU ARE PLANNING A TRIP IN AUSTRALIA OR OVERSEAS DURING THIS SPECIAL TIME, PLEASE CONTACT US AND MAKE AN EARLY RESERVATION TO AVOID DISAPPOINTMENT.

*

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental**
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic No.
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2000

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**